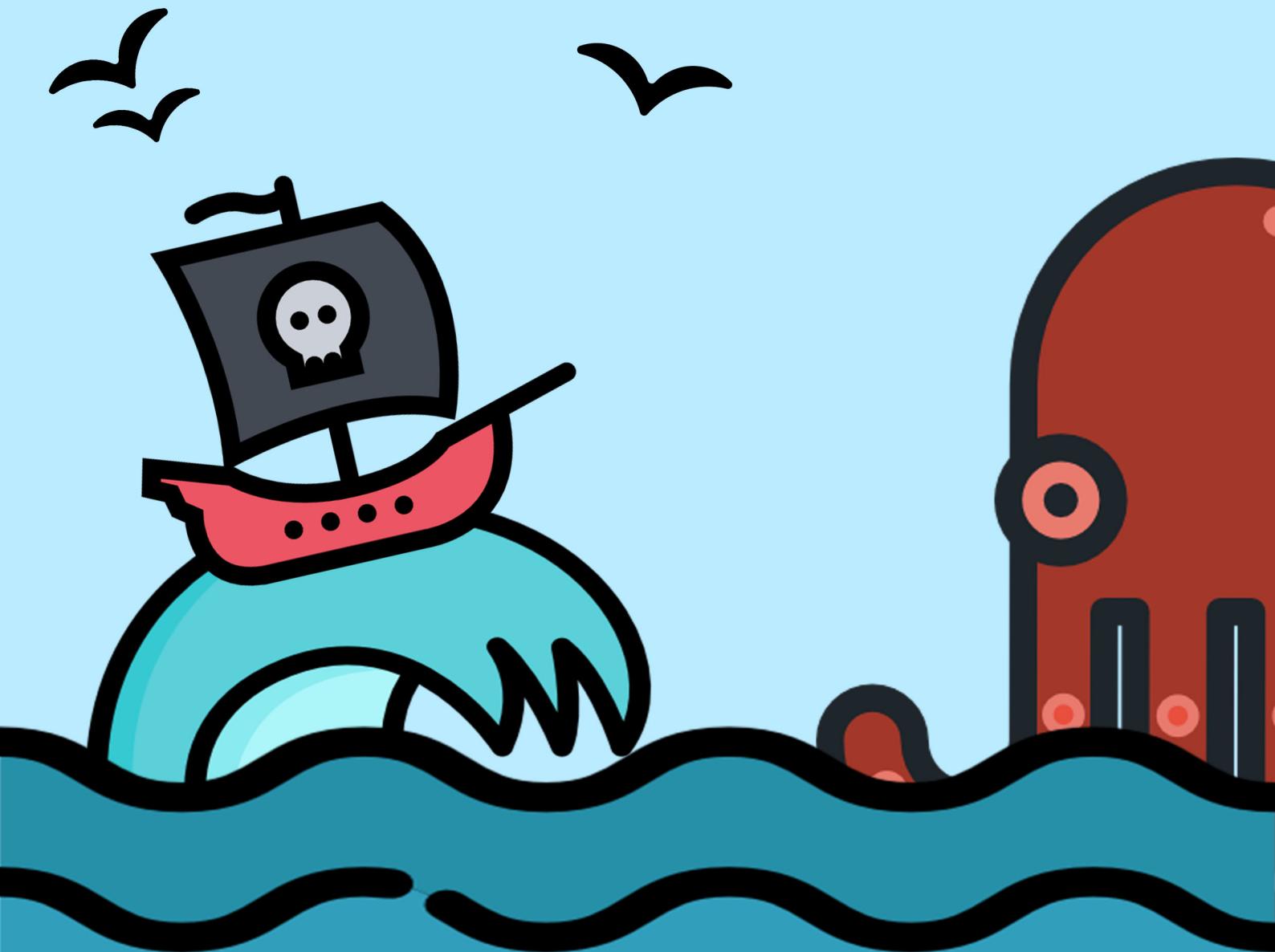

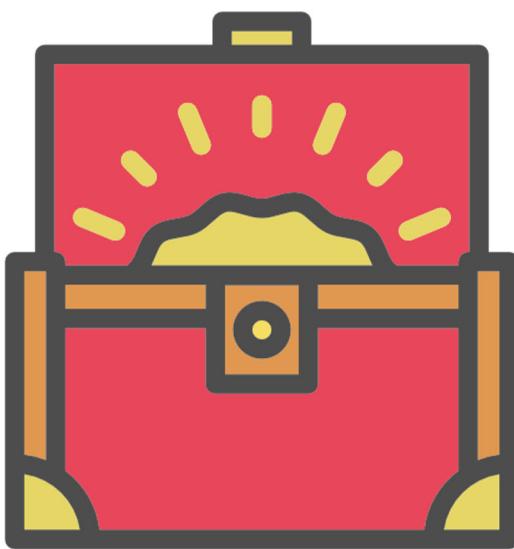
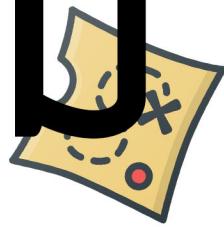

แผนที่คำยาม

หนังสือเรียนเสริมรายวิชาภาษาไทย
เรื่อง คำยามภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

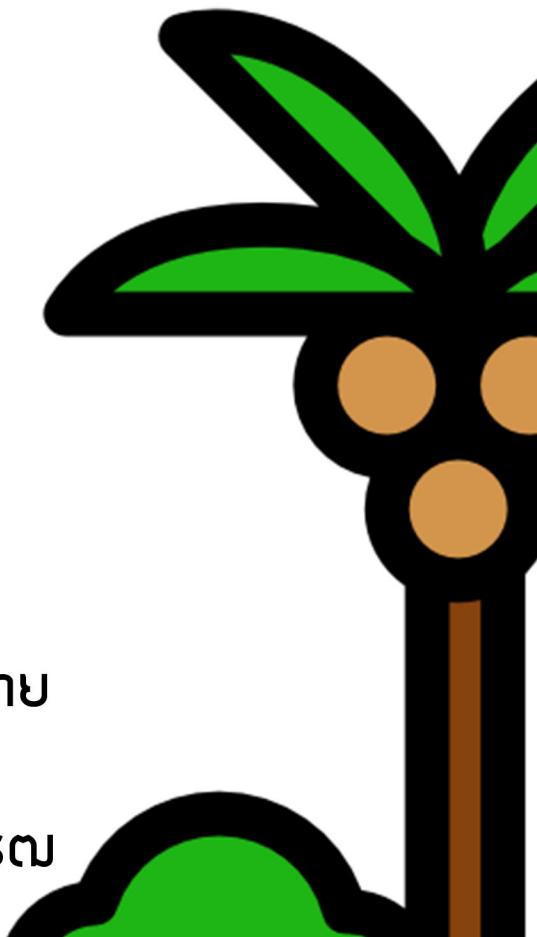

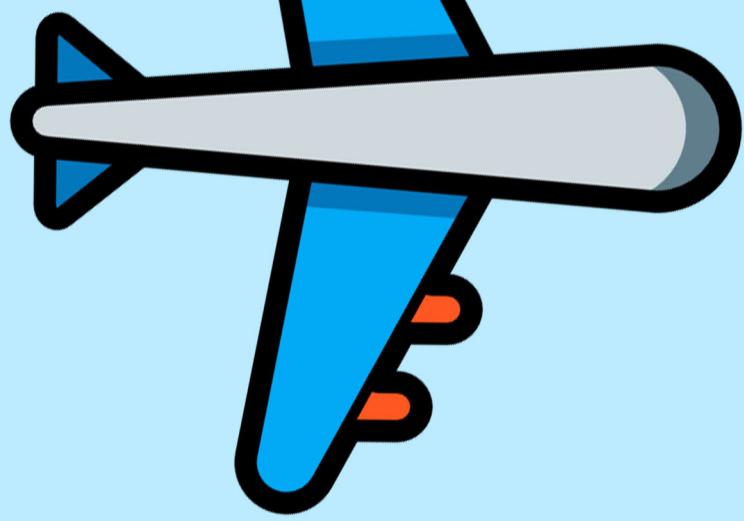
แผนที่คำยืม

เต็มฝ่า บุญปาก
วบุสรณ์ บุกรแสง
ปวิศ ช่วงสำราญ
สันติพงศ์ เร่งประเสริฐ
จิตาภา ชนะศักดิ์ศรีเลิศ

รายวิชา ทกศตอต ผัฒนาการแบบเรียนภาษาไทย
ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
คนะมบุษบศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์โรม

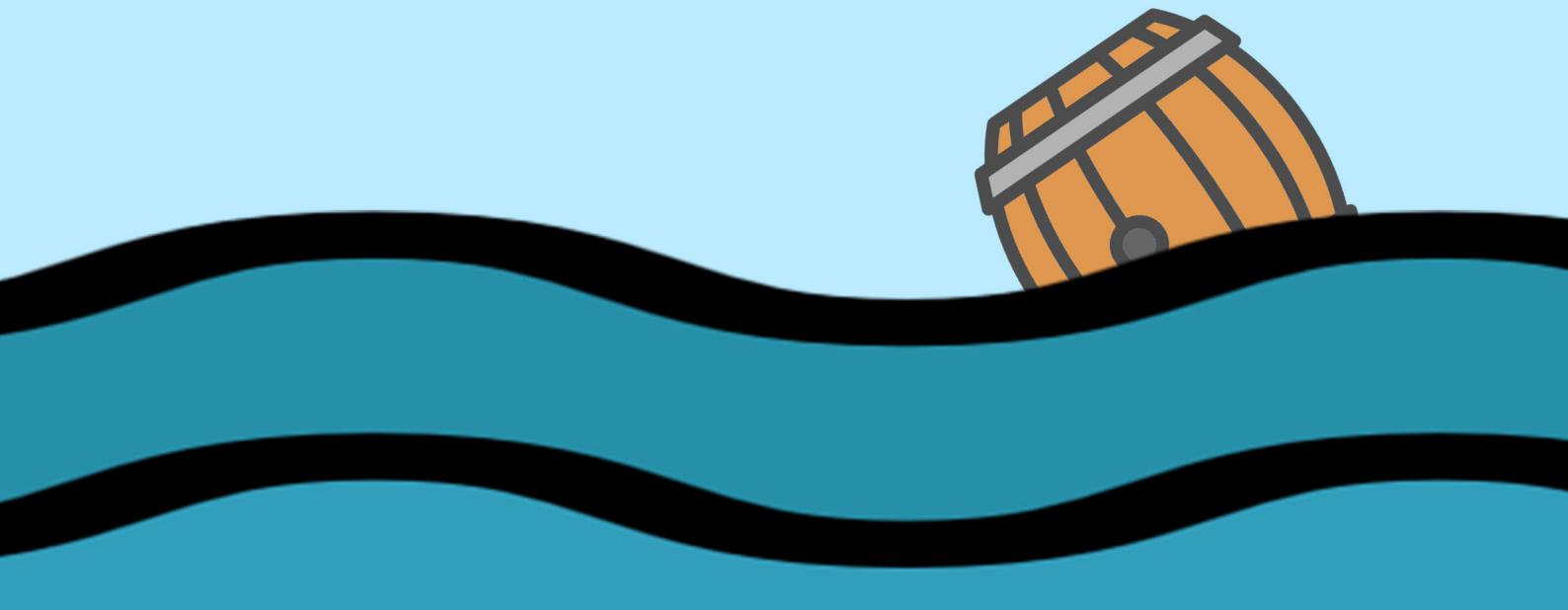

คำนำ

แบบเรียนเรื่องแผนที่คำยืมนี้เป็นแบบเรียนเสริมความรู้ทางภาษาไทยที่นำเสนocommunication คำยืมในภาษาไทยอย่างละเอียดผ่านคำที่เข้าใจได้ง่าย อีกทั้งยังมีเกณฑ์การสังเกตคำยืมในแต่ละภาษา ไม่ว่าจะเป็น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาอังกฤษ ภาษาเขมร ภาษาบาลีและสันสกฤต ภาษาชวาและมลายู และภาษาเบอร์เซียให้ได้ทราบกัน พร้อมทั้งมีภาพและสีสันที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้ สอดแทรกแบบฝึกหัดในแต่ละภาษาให้ได้ทดสอบความเข้าใจอีกด้วย ซึ่งทำให้ผู้ศึกษารู้สึกสนใจที่จะค้นคว้าเนื้อหาจากในแบบเรียนเล่มนี้และเกิดความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น คำยืมในภาษาไทยจึงไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป

คณะผู้จัดทำ

คำยึมจากกาชาดกฤษฎี ๖

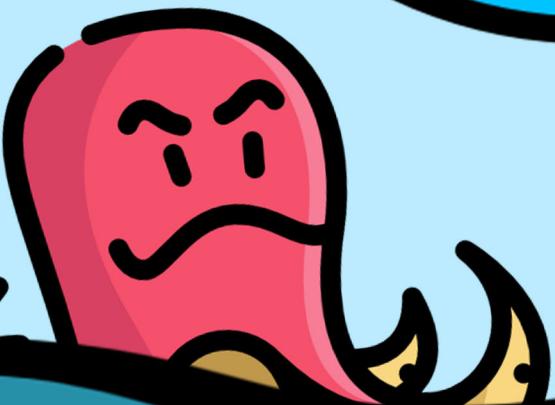
คำยึมจากกาชาจีน ๗

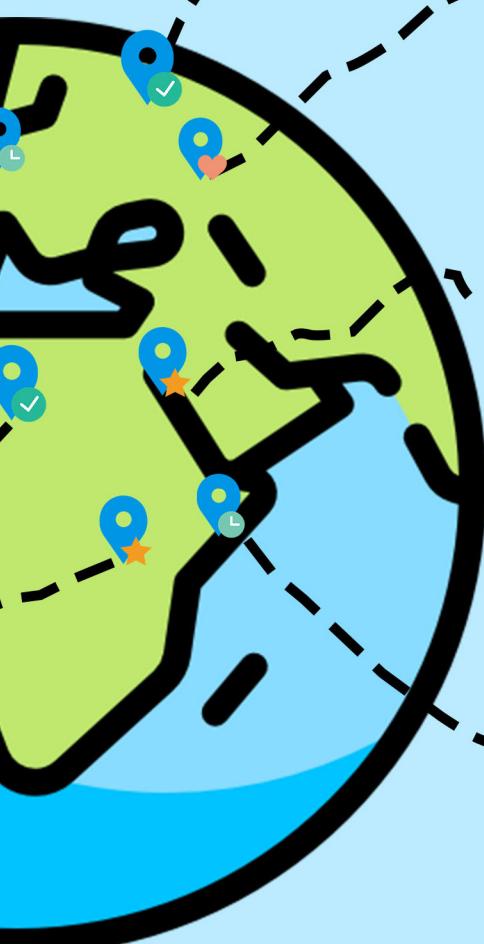
คำยึมจากกาชาญี่ปุ่น ๘

คำยึมจากกาชาชวา
และมาಲු ๙

รัก

คำยืมจากภาษาเปอร์เซีย ๒๗

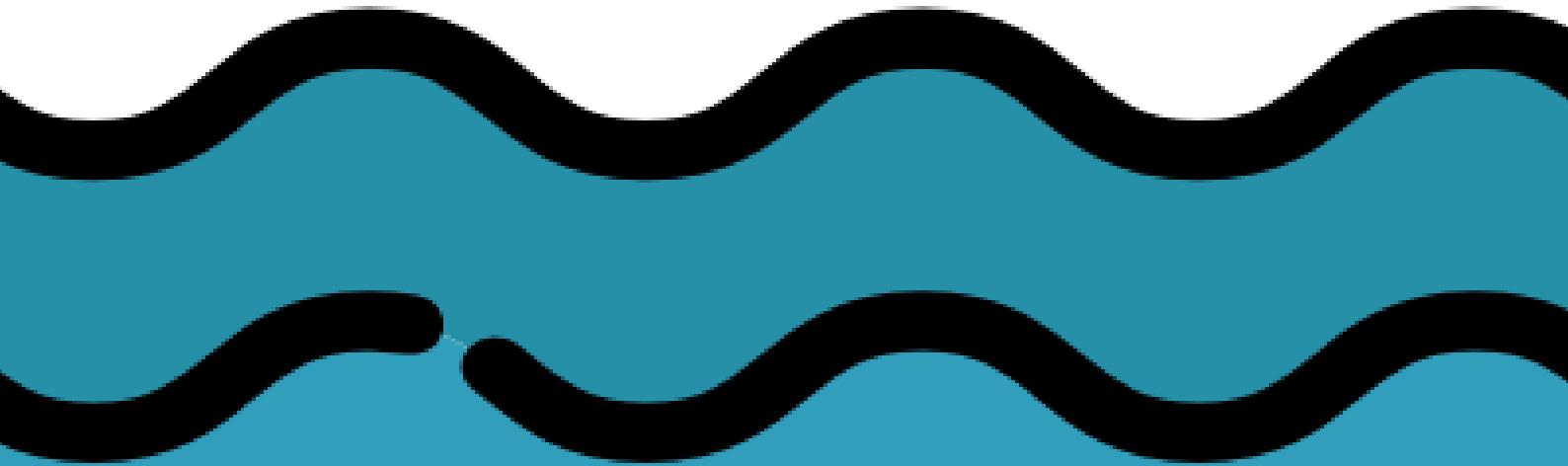
คำยืมจากภาษาบาลี
และสันสกฤต ๓๓

คำยืมจากภาษาเขมร ๔๓

ussนานุกรม ๕๘

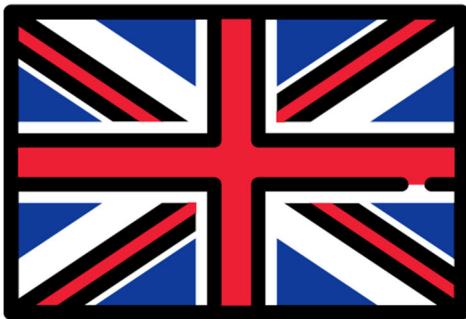
๖

บทที่ ๖

คำยืมจากภาษาอังกฤษ

คำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทย

ภาษาอังกฤษในภาษาไทย

คำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทยมีทั้งคำที่ใช้ทั่วไป และคำยืมที่เป็นศัพท์ทางวิชาการ ศัพท์วิทยาศาสตร์ ศัพท์เกี่ยวกับเทคโนโลยีฯลฯ โดยสามารถแบ่งลักษณะภาษาอังกฤษในภาษาไทยออกเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

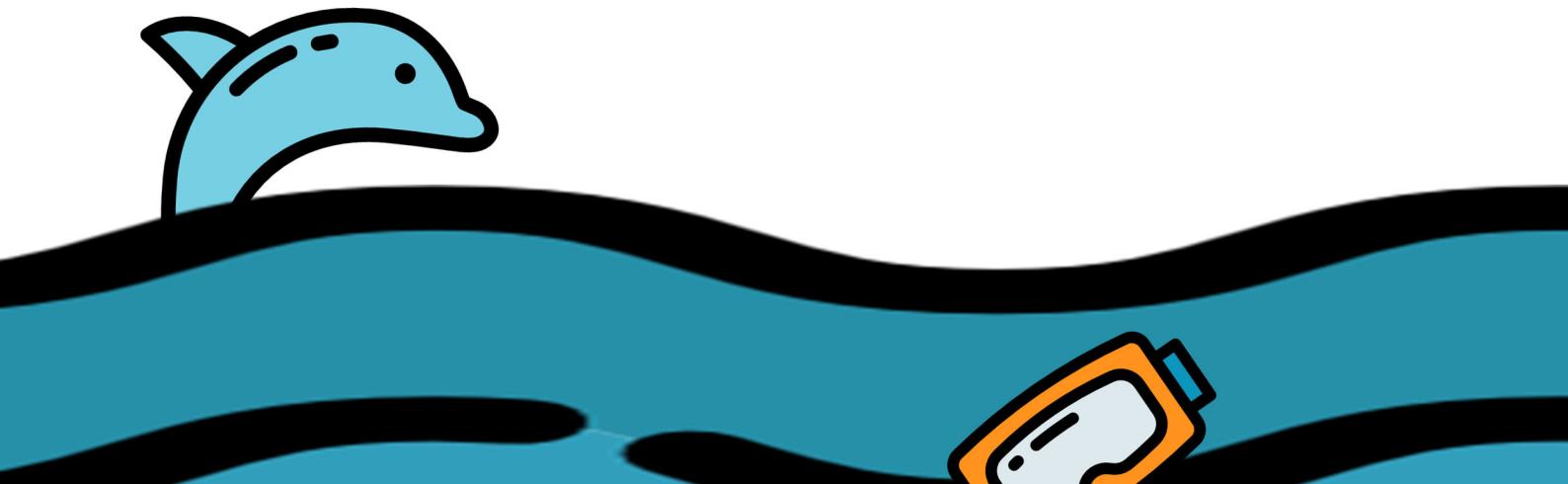
๑. การทับศัพท์

การทับศัพท์ โดยการถ่ายเสียงและถอดตัวอักษร คำยืมจากภาษาอังกฤษโดยวิธีการทับ ศัพท์มีจำนวนมาก คำบางคำราชบัณฑิตยสถานได้บัญญัติศัพท์เป็นคำไทยแล้ว แต่คนไทยนิยมใช้คำทับศัพท์มากกว่า เพราะเข้าใจง่าย สื่อสารได้ชัดเจน เช่น

คำภาษาอังกฤษ	คำทับศัพท์
game	เกม
graph	กราฟ
cartoon	การ์ตูน
clinic	คลินิก
quota	โควตา
dinosaur	ไดโนเสาร์
technology	เทคโนโลยี

๒. การบัญญัติศัพท์

การบัญญัติศัพท์ เป็นวิธีการยึดคำ โดยรับเอาเฉพาะความคิดเกี่ยวกับเรื่องนั้นมาแล้ว สร้างคำขึ้นใหม่ ซึ่งมีเสียงแตกต่างไปจากคำเดิม โดยเฉพาะศัพท์ทางวิชาการจะใช้วิธีการนี้มาก ผู้ที่มีหน้าที่บัญญัติศัพท์ภาษาไทยแทนคำภาษาอังกฤษ คือ ราชบัณฑิตยสถาน เช่น

คำภาษาอังกฤษ

airport

globalization

science

telephone

reform

คำบัญญัติศัพท์

สนามบิน

โลกาภิวัตน์

วิทยาศาสตร์

โทรศัพท์

ปฏิรูป

๓. การแปลศัพท์

การแปลศัพท์ วิธีการนี้จะต้องใช้วิธีการคิดแปลเป็นคำภาษาไทยให้มีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษ และนำคำนั้นมาใช้สื่อสารในภาษาไทยต่อไป เช่น

คำภาษาอังกฤษ

blackboard

enjoy

handbook

school

short story

คำบัญญัติศัพท์

กระดานดำ

สนุก

หนังสือคู่มือ

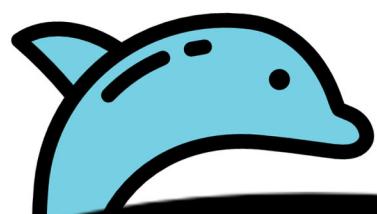
โรงเรียน

เรื่องสั้น

ตัวอย่างคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีใช้ในภาษาไทย

กราฟ	การ์ตูน	กิบ	กลูโคส
กัปตัน	แก๊ส	กุํก	เกียร์
แก๊ง	แกลลอน	คริสต์มาส	ไดนาโม
ไดโนเสาร์	ครีม	คลอริน	คอนกรีต
คลินิก	คอนเสิร์ต	คอมพิวเตอร์	คุกเกี้ย
เคเบิล	เครดิต	แคปซูล	เดาน์เตอร์
แคลอรี	โควตา	ซอล็ก	ช็อกโกแลต
เช็ค	เช็ต	เชียร์	ไซร์
ชีเมนต์	เซลล์	ไซเรน	ดีเซลคลอลาร์
ดีเพรสชั่น	เต็นท์	THONCHIL	เทอม
แท็กซี่	แทรกเตอร์	นิโடิน	นิวเคลียร์
นีออน	นิวเคลียส	โน๊ต	ไนลอน
บล็อก	เบนซิน	แบคทีเรีย	ปลัก
ปิกนิก	เบอร์เซ็นต์	พลาสติก	พีระมิด
พลูออริน	ฟอร์มามาลีน	ฟังก์ชัน	ฟาร์ม
พิสิกส์	มอเตอร์	มัมมี	มาเลเรีย
โมเลกุล	ไมล์	ไมโครโฟน	ไมโครเวฟ
ยิปซัม	ยีราฟ	ริบบิน	เรดาර์

แบบฝึกหัด

ตอนที่ ๑ จงอ่านเนื้อเรื่องที่ให้ต่อไปนี้พร้อมทั้งขีดเส้นใต้คำยืมภาษาอังกฤษที่ปรากฏ

“นก” หญิงสาวในสีเข็ตสีมินต์ซึ่งเป็นยูนิฟอร์มของพนักงานบริษัทแห่งหนึ่ง เธอกำลังยืนรอรถเมล์อยู่ที่ป้ายรถเมล์หน้าคลินิกปากซอยบ้านของเธอ มันเป็นกิจวัตรของเธอที่ต้องทำในทุกเช้า รวมถึงวันนี้ก็เช่นกัน เธอจำไม่ได้ด้วยซ้ำว่าเรามาอยู่ที่นี่ได้อย่างไร มันอาจเป็นเพราะความเคยชินจนเธอทำไปโดยไม่ทันรู้ตัว เหมือนมีความคิดคงโน้มเหลือก็ว่าได้

เรอรอแล้วรอเล่ารถเมล์แอร์สายที่เรอรอคอยก็ไม่มาสักทีจนเรอจวนจะไปทำงานเลยอยู่แล้ว เธอจึงตัดสินใจเรียกแท็กซี่พร้อมบอกรอตำแหน่งของพิศของเธอให้โซเฟอร์ทราบ แต่อาจเป็นเพราะความโชคดีของเรอในวันนี้ โซเฟอร์แท็กซี่ปฏิเสธเรอพร้อมขับรถหนีเรอออกไปทันที เธอซื้อกะลางมากทำได้เพียงยืนแข็งเป็นโรบอตอยู่พักใหญ่

เรอต้องหารถที่จะไปส่งเรอที่อพพิตใหม่อีกครั้ง คราวนี้เรอเลือกที่จะเรียกมอเตอร์ไซค์รับจ้างแทน เพราะตอนนี้เรอเลามากพอสมควรแล้ว มอเตอร์ไซค์รับจ้างคงเป็นชอยซ์ที่ดีที่สุดสำหรับเรอในตอนนี้ ทันทีที่เรียกได้เรօรีบค้าหามากกันน้อจากคนขับมาใส่แล้วบอกให้คนขับอกรถในทันที คนขับมอเตอร์ไซค์รับจ้างนั้นขับมอเตอร์ไซค์ไปด้วยความเร็วสูงรวกับติดเทอร์โบ หน้าของเรอหน้าโตกับลมที่ชัดเข้ามานานมากของเรอกระพรือราวกับลิปสติกที่เรอามานั้นจะหลุดลอยไปกับสายลม

เพียงเวลาไม่นานนักมอเตอร์ไซค์คันที่เรอนั่งมาก็มาจอดอยู่ที่หน้าอพพิต เธออดหามากกันน้อกส่งคืนให้แก่คนขับ คนขับแจ้งราคาค่าโดยสารทั้งหมด ๑๒๐ บาท เเรอรีบค้าหาระเบ่าแบรนด์เนมราคาแพงของเรอออกมานั่นๆ แต่อนิจจาในกระเบาของเรอมาแต่แบงก์พัน เธอจึงจำใจยื่นแบงก์สีเทาให้คนขับ คนขับส่งสายตาถามหิตมาที่เรอก่อนจะลงจากรถมอเตอร์ไซค์เปิดเบาะหยอดกระป๋องคุกคักสีแดงขึ้นมา ในนั้นเต็มไปด้วยแบงก์ย่อยมากมาย คนขับยืนนับแบงก์อยู่สักพักก่อนจะยื่นเงินทอนมาให้เรอเป็นสนับtrapสีเขียวทั้งหมดก่อนแล้วสถาร์รถขับออกไปโดยไม่แม้แต่จะหันกลับมาดูเรอด้วยซ้ำ

เรอไม่มีเวลาสนับสนุนใจกับแบงก์สีเขียวกว่า ๔๐ ใบ ในมือแล้ว ตอนนี้เรอเลಥกินไปที่จะเอาเวลา มาโกรธใคร เเรอรีบวิ่งไปที่ประตูเพื่อสแกนการ์ดเข้าอพพิต วันนี้อพพิตกลับมีดประจำเดือนกว่าไฟจะดับ และเมื่อเรอหันไปมองข้างประตูกับพบร่องรอยแผลหนึ่งที่ถูกปริ้นท์มาไว้ โดยมีข้อความว่า “หยุดเทศกาลคริสต์มาส ๓ วัน”

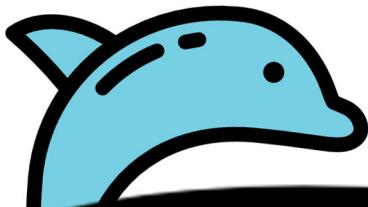

ตอนที่ ๒ จงนำคำยืมภาษาอังกฤษที่ปรากฏในตอนที่ ๑ มาเติมลงในช่องว่าง พร้อมทั้งระบุว่าเป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภททับศัพท์ บัญญัติศัพท์ หรือแปลศัพท์ และหากเป็นประเภทบัญญัติศัพท์หรือแปลศัพท์จะสามารถใช้คำไทยได้แทนได้

ตัวอย่าง

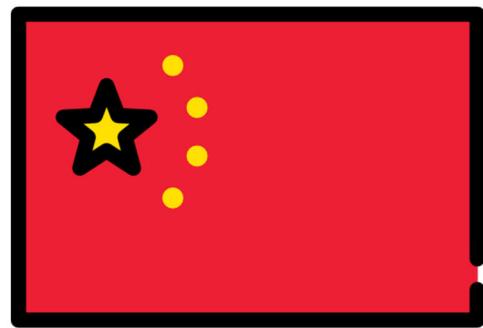
ยูนิฟอร์ม เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท แปลศัพท์ โดยสามารถใช้คำว่า เครื่องแบบ แทนได้

๑.	เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท
๒.	เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท
๓.	เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท
๔.	เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท
๕.	เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท
๖.	เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท
๗.	เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท
๘.	เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท
๙.	เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท
๑๐.	เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท

บทที่ ๒

คำยืมจากภาษาจีน

คำศัพด์ภาษาจีนในภาษาไทย

ความสัมพันธ์ประเทศไทยกับประเทศจีน

ประเทศไทยและประเทศจีนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดทั้งทางด้านเชื้อชาติและที่อยู่อาศัย ในหนังสือประวัติการทูตของพระเจ้าวรวงศ์เรอกรุ่มนี้นราธิปพงศ์ประพันธ์ ได้กล่าวว่าในสมัยน่านเจ้า ได้ส่งราชทูตติดต่อกับประเทศจีน มีการนำช่างจีนมาฝึกสอนการทอผ้าในสมัยพ่อขุนรามคำแหง ได้เดี๋ยวไปประเทศไทย และในครั้งหลังได้นำช่างฝีมือที่มีความสามารถด้านการทำซากโกลมมาตั้งเตาเผาที่สุโขทัยและสวรรค์โลก จากการยกตัวอย่างความสัมพันธ์ของประเทศไทยและประเทศจีนข้างต้น แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีการติดต่อกับประเทศจีนมาเป็นเวลาราวนาน ตั้งแต่สมัยน่านเจ้า จึงไม่แปลกหากจะมีคำศัพด์ภาษาจีนเข้ามาใช้ในประเทศไทย

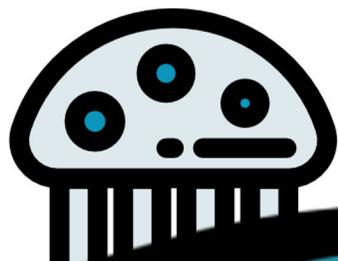
ลักษณะคำศัพด์ภาษาจีนในภาษาไทย

ภาษาจีนจัดอยู่ในภาษาคำโดด (Isolating Language) เช่นเดียวกับภาษาไทย ไม่มีการสร้างคำโดยการเติมคำหน้า กลาง หรือหลัง ภาษาจีนมีการใช้วรรณยุกต์ คำลักษณะนาม และมีการเรียงคำเข้าเป็นประโยคเช่นเดียวกับภาษาไทย โดยคำศัพด์ภาษาจีนมีลักษณะทั่วไปดังนี้

๑. เป็นคำทับศัพท์ คือ ออกเสียงตรงตามคำเดิมในภาษาจีน จะผิดเพี้ยนบ้างเพียงเสียงวรณยุกต์ ส่วนความหมายตรงตามเดิม เช่น

ตัว	มาจากตัว	แปลว่า	ใบสำคัญ
เกี้	มาจากเกี้	แปลว่า	ปลอม
ถ่าน	มาจาก ท่าน	แปลว่า	ถ่าน

๒. เป็นคำทับศัพท์แต่เสียงเปลี่ยนไป คำบางคำเสียงเปลี่ยนไปไม่อาจกำหนดได้แน่ๆ เสียงที่เปลี่ยนไปนั้นเปลี่ยนไปจากคำภาษาแต่จีวหรือจีนกลาง เช่น

แซ่	มาจาก	ແສ່
ເຢັນຕາໂພ	มาจาก	ຫຍອງເຕົ່າຝູ
ໄສທຸຍ	มาจาก	ສື່ອຫຸຍ

๓. ใช้คำไทยแปลคำภาษาจีน เช่น

ใช้เท้า	គື້ອ	ຫັວຜັກກາດ
ใช้ໂປ່ງ	គື້ອ	ຫັວຜັກກາດເຄີມ
ໂອວຍ້ວະ	គື້ອ	ກາແພດຳ

๔. ใช้คำไทยประสมหรือซ้อนกับคำจีน เป็นการประสมหรือซ้อนเพื่อให้รู้ว่าคำจีนนั้นหมายความว่าอะไร เป็นชื่อของอะไร มีลักษณะอย่างไร เช่น

ลันเตา แปลว่า ถั่ว	มาจาก ฮ่อลันเตา	ไทยใช้ว่า ถั่влันเตา
บะฉอ แปลว่า หมูสับละเอียด	มาจาก บັບຈອ	ไทยใช้ว่า หมูบะฉอ

๕. สร้างคำใหม่หรือความหมายใหม่ คำจีนที่ยืมมาใช้ในปัจจุบันบางคำ ไม่เคยมีใช้ในภาษาจีนมาแต่ตั้งเดิม เพราะไม่เคยมีสิ่งนั้นมาก่อนในภาษาจีน เช่น

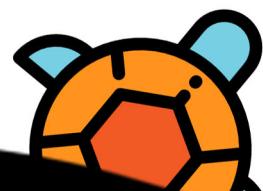
โอลีเย่ย	หมายถึง ก้าวเท้าไปไม่สิ่น	แปลตามศัพท์ว่า ดำเนิน
เกาเหลา	หมายถึง กวยเตี๋ยวที่ไม่ใส่เส้น	แปลตามศัพท์ว่า หอสูง

๖. ความหมายกล้ายไป เช่น

กົງ	แปลว่า ฝີ	ไทยนำมาใช้ในความหมายว่า คนเลว
ເຂີຍມ	แปลว่า เป็นหนี้	ไทยนำมาใช้ในความหมายว่า ตระหนี่
ຈີ້ຈາ	แปลว่า ตกทุกข์ได้ยาก	ไทยนำมาใช้ในความหมายว่า ชาใจ

๗. เสียงกล้ายไปเป็นเสียงสูงหรือต่ำ เช่น

เต້າ	กล้ายเสียงเป็น	เต້າ
ທັ້ງ	กล้ายเสียงเป็น	ທັ້ງ
ຕົ້ວ	กล้ายเสียงเป็น	ຕົ້ວ

การนำภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทย ได้มาจากภาษาพูดไม่ใช่ภาษาเขียน เพราะระบบการเขียนของจีน กับไทยมีความแตกต่างกันมาก คำจีนที่ไทยยืมมาใช้ โดยมากเป็นคำที่ใช้เรียกชื่อสิ่งต่าง ๆ เช่น เครื่องใช้แบบจีน ยาสมุนไพร และสัตว์บางชนิด เป็นต้น

วิธีนำคำภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทย

การนำภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทย คนไทยจะสามารถเสียงได้ใกล้เคียงกับเสียงดั้งเดิมของจีน เนื่องจากไทยเรามีเสียงวรรณยุกต์ถึง ๕ เสียง จึงสามารถออกเสียงได้ใกล้เคียง เช่น

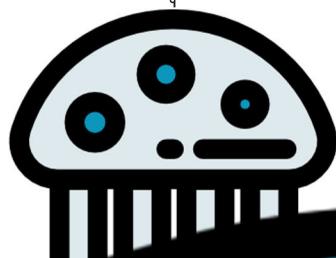
เกาเหลา	ກ່າວຍເດືອວ	ເກີ້ວ	ກວຍຈົບ
霓裳羽衣	ຕັ້ງຈ່າຍ	ເຕ້າທຶງ	ເຕ້າຫຼູ
เต้าหู้	ປະຈົວ	ແປ່ະຈະ	ພະລິ
หวานน้ำ	ແຍ່ກິນ	ສື່ວ້ອນ	ເກ້າອື້ນ

บางคำไทยได้นำมาตัดตอนและเปลี่ยนเสียงบ้าง แต่ไม่มากนัก เช่น

เตี้ยะหลิว	เปลี่ยนเสียงเป็น	ຕະหลิว
มะหมี่	เปลี่ยนเสียงเป็น	ບະມີ
ปุঁগি	เปลี่ยนเสียงเป็น	ປຸ່ງກີ
เล่าซึ้ง	เปลี่ยนเสียงเป็น	ລາງສັງ

หลักการสังเกตภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทย

๑. นำมาเป็นชื่ออาหารการกิน เช่น ก່າວຍเตี้ยວ ເຕ້າທຶງ ແປ່ະຈະ ໂນ້າຈ່າຍ ຈັບຈ່າຍ เป็นต้น
๒. เป็นคำที่เกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ที่เราซื้อมากาชาจีน เช่น ຕະຫຼາກ ຕີກ ເກົ້ອີ້ນ ແກ້ວໜຸ່ງ
๓. เป็นคำที่เกี่ยวกับการค้าและการจัดระบบทางการค้า เช่น ເຈັ້ງ ປ່ວຍ ມຸນ ຫ້າງ ໂສຫຼຸຍ
เป็นต้น
๔. เป็นคำที่ใช้วรรณยุกต์ตรี จัตวา เป็นส่วนมาก เช่น ກວຍຈົບ ກູ້ຍ ເກີ ເກົກ ກົ່ງ ຕຸ່ນ เป็นต้น

๖

ตัวอย่างคำทับศัพท์ภาษาจีนที่มีใช้ในภาษาไทย

กงสี

กวางเตี้ยง

เกะ

เกียว

เก้ออี้

จับฉ่าย

เจียน

เนากวย

แท่

ซิ่น

ตัวโน

เต้าหู้

ไต้กง

บะหมี่

แป๊ะเจี้ยะ

ยีห้อ

โสหุย

ເຮີຍ

กงฉิน

กวางจีบ

เกະ

เกียว

ขากวาย

จับยีกี

เจ

โซห่วย

ແຫຍິດ

ເຊີມມື

ຕຸນ

เต้าຫາວຍ

ຕັກເກ

ບູ

ພະໂລ້

ລິ້ນຈື່

ອັ້ງໂລ່

ເຮັງຫາວຍ

กงไน'

ເກາຫາ

ເກີຍ

ກຸຍເໜີງ

ເຂົ່າ

ຈັນອັບ

ເຈົ້າ

ເສັງ

ເຫັນລື້

ຕະຫລິວ

ຕຸນ

ເຕົາເຈົ່າວ

ບ້າວຍ

ປັ້ງກື່

ເຢັນຕາໄພ

ຫ້າງ

ເອື້ນມ

ອວງຫຼຸງ

ກงเต็ກ

ກຸ່ຍ

ເກີກ

ກຳ

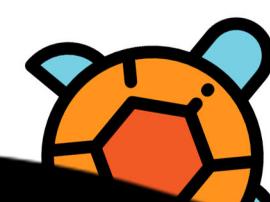
ຈັບກັງ

ເຈິງ

ໂຈກ

ເຊີຍນ

ໜາລາເປາ

แบบฝึกหัด

ตอนที่ ๑ จงอ่านเนื้อเรื่องที่ให้ต่อไปนี้พร้อมทั้งขีดเส้นใต้คำยิมภาษาจีนที่ปรากฏ

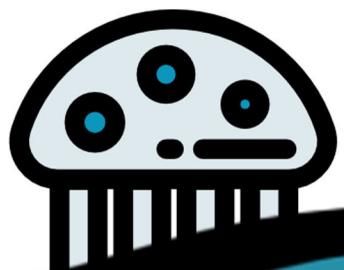
“ตีน้อย” เป็นลูกชายเพียงคนเดียวของครอบครัวมังกรค่ำราม ทุกปีดเทอมใหญ่ แม่ของตีน้อยจะส่งเข้าไปอยู่กับอางและ阿媽 เพื่อช่วยขายของที่ร้านโซห่วยขนาดใหญ่ซึ่งเป็นกิจการเก่าแก่ของครอบครัวที่สืบทอดกันมาอย่างนาน 阿媽ใจดีและตามใจตีน้อยมาก เขาจะฝ่ารอให้ถึงเวลาปิดเทอมเร็ว ๆ เพื่อที่จะได้ไปอยู่กับอาง阿媽

ทุก ๆ เช้า ตีน้อยจะมีหน้าที่ไปซื้ออโอลีเยิ่งและปาท่องโกโค้อาภารองห้องในตอนเช้า จากนั้นก็เลือกซื้อของกินของตัวเองตามใจชอบ เช้านี้ตีน้อยซื้อชาลาเปาและน้ำเต้าหู้มากินรองห้องตอนเช้า และช่วยเช็ดโต๊ะ เก้าอี้ จัดของที่ร้าน ก่อนที่阿媽จะทำกับข้าวเสร็จ อาหารเช้าวันนี้阿媽ทำต้มจับฉ่าย เพราะ阿媽ไม่ค่อยดี ต้องทานอาหารอ่อน ๆ

ตีน้อยเป็นคนคล่องแคล่วว่องไว ตลอดทั้งวันที่เปิดร้านตีน้อยจะคอยช่วยขายของที่ร้าน ตีน้อยจะเป็นคนที่หยิบของให้ลูกค้าอย่างรวดเร็วอยู่เสมอ ตีน้อยคิดเลขคล่องมาก 阿媽ใจดีที่เพียงนั่งที่โต๊ะประจำการและคอยหยิบเงินทอนตามที่ตีน้อยบอกจากเก้าอี้เท่านั้น

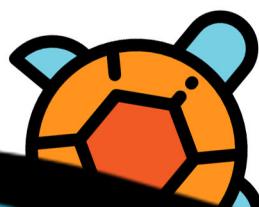
อากรจะรับหน้าที่เป็นคนไปซื้ออาหารกลางวันมาบริการทุกคน วันนี้ตีน้อยเลือกจับจีบเป็นอาหารกลางวัน ส่วน阿媽และอางกินก๋วยเตี๋ยวขณะที่ตีน้อยทำอาหาร อากรจะซื้อขนมหวานมาตอบท้ายมื้ออาหารทุกครั้ง อย่างวันนี้อากรก็ซื้อกินเจากวามมาให้ทุกคนกินกัน

ตีน้อยรู้สึกว่าแต่ละวันผ่านไปอย่างรวดเร็ว และรู้สึกไม่อยากเปิดเทอมทุกครั้งที่ได้มาอยู่กับอาง阿媽 เพราะตีน้อยเป็นเด็กเพียงคนเดียวเมื่อยุ่งที่บ้านของตัวเอง แต่เมื่อยุ่งกับอาง阿媽 ตีน้อยรู้สึกสนุกที่ได้ช่วยงานอาง阿媽 ได้ฝึกคิดเลข ได้ฟังอาง阿媽เล่าเรื่องราวสมัยหนุ่มสาว จึงเหมือนมีเพื่อนเล่น ดีกว่าอยู่บ้านคนเดียวและต้องรอพ่อและแม่ที่ทำงานเลิกดึก

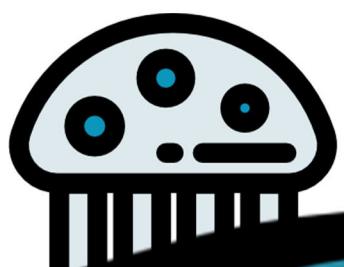

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนพิจารณาความหมายทางภาษาเมือง แล้วนำตัวอักษรมาเขียนเติมลงในช่องว่างหน้าคำยืมภาษาจีนที่ใช้ในภาษาไทยให้ถูกต้อง (ค้นคว้าจากพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๑. กงสี	ก. เครื่องหมายสำหรับร้านค้าหรือการค้า
๒. เกาเหลา	ข. สถานที่จำหน่ายสินค้า, สถานที่ประกอบธุรกิจ
๓. เกี๊	ค. ภาชนะสอนอย่างหนึ่งมีรูปและขนาดต่าง ๆ
๔. เช่	ฆ. เรียกกลุ่บ巴斯ก์สำหรับทอดหรือไข่น้ำบ臀์เล่นการพนัน
๕. ตะหลิว	ง. ชื่้อาหารอย่างจีนชนิดหนึ่งที่ใส่ผักหลาย ๆ อย่าง
๖. มะหมี่	จ. ของกองกลางที่ใช้รวมกันสำหรับคนหมู่หนึ่ง ๆ
๗. เต่า	ฉ. คนเลว, คนไม่สุภาพไร้มารยาท
๘. ยีห้อ	ช. แกงมีลักษณะอย่างแกงจีด, กวยเตี๋ยวที่ไม่ใส่เส้น
๙. ห้าง	ซ. เครื่องมือทำด้วยเหล็ก ใช้เชาะหรือตักของที่หอดหรือผัดในกระทะ

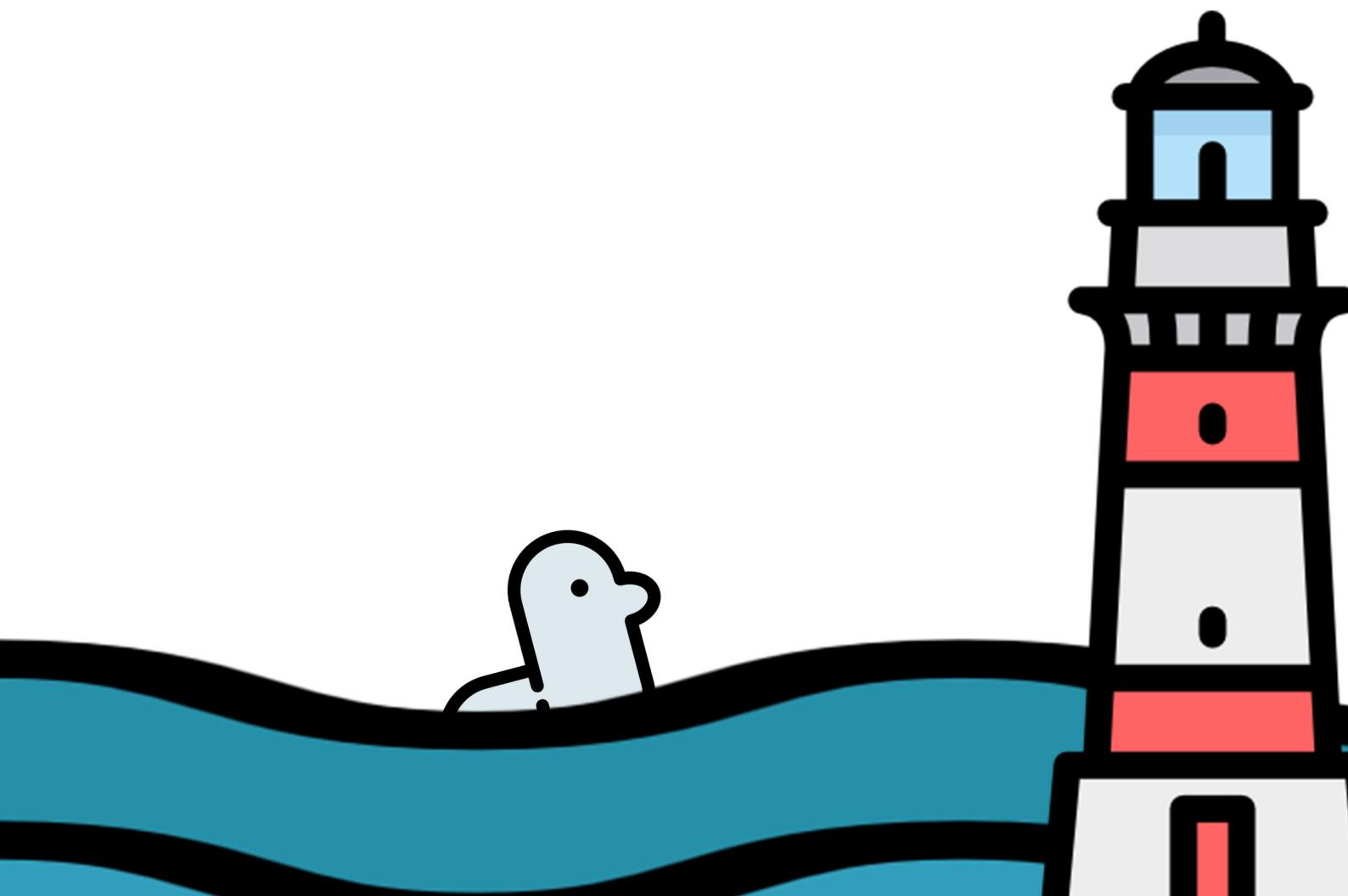
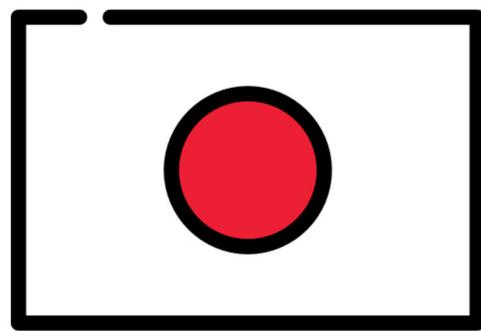
- 11. จับฉ่าย
 12. แซยิด
 13. โซห่วย
 14. จันอับ
 15. อ็อกโล'
- 16. หุน
 17. เกี้ยวะ
 18. จับกัง
 19. กุย
 20. โสหุย
- ญ. กรรมกร, ผู้ใช้แรงงาน, ใช้เรียกผู้รับจ้างทำงานต่าง ๆ
 ภ. ปลอมหรือเลียนแบบเพื่อให้หลงผิดว่าเป็นของแท้
 ภ. ชื่้อาหารชนิดหนึ่ง ทำด้วยแป้งสาลี เป็นเส้นเล็ก ๆ มีสีเหลือง
 ภ. ส่วนที่ลงทุนเท่ากันในการค้าขายเป็นต้น.
 ท. ทำให้สุกด้วยด้วยอาชองใส่ภาชนะวางในภาชนะที่มีน้ำเดือด
 และเอาฝาครอบ
 ฒ. ของชำ, ร้านขายของชำ.
 ณ. ชื่อขนมหวานอย่างแห้งของจีน มีหลายอย่างรวมกัน
 ด. ค่าใช้จ่าย
 ต. วันที่มีอายุครบ ๕ รอบนักชัตตร คือ ๖๐ ปีบริบูรณ์ตามคติของ
 จีน
 ถ. เกือกไม้แบบจีน

บทที่ ๓

คำยืมจากภาษาญี่ปุ่น

คำยืมภาษาญี่ปุ่นในภาษาไทย

ความสัมพันธ์ประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่นเริ่มติดต่อสัมพันธ์กับประเทศไทยอย่างเป็นทางการในสมัยสมเด็จพระเอกาทศรัตน์ แห่งกรุงศรีอยุธยา โดยมีเชกุนอิเยยาสุ ประกาศอนุญาตให้ชาวไบทายไปทำการค้ายังประเทศญี่ปุ่นโดยเสรี คนญี่ปุ่นที่เข้ามาค้าขายก็ได้เข้ามาตั้งบ้านเรือนรอบนอกกรุงศรีอยุธยา ปัจจุบันเรียกว่า บ้านญี่ปุ่น

ในสมัยทรงครองราชย์ที่ ๒ ญี่ปุ่นได้อาศัยประเทศไทยเป็นทางผ่านไปยังกรุงพม่า ในสมัยนั้นรัฐบาลไทยให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีจนมีศัพท์สแลงเรียกคนญี่ปุ่นว่า “ยุ่นปี” ลิลิตา โชติรังสีญาภูมิ กล่าวไว้ว่าในวรรณกรรมแก้วไว้ว่า คำว่า “ญี่ปุ่น” ในภาษาไทยดัดแปลงมาจากคำว่า หยิกปีง ในภาษาจีนแต่จิ้ว หรือ ยิดปุน ในภาษาจีนยกเกียน เพราะในสมัยที่ญี่ปุ่นอพยพเข้ามาค้าขายกับประเทศไทยนั้น ชาวจีนก็อพยพมาอยู่ในกรุงศรีอยุธยาด้วย

ลักษณะคำยืมภาษาญี่ปุ่นในภาษาไทย

๑. เป็นคำทับศัพท์ คือ ออกเสียงตรงตามคำเดิมในภาษาญี่ปุ่น อาจมีการปรับเสียงบ้างเล็กน้อย เพื่อให้สะท้วนในการออกเสียง
๒. ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่มากไม่ pragmatics ประนยูกต์ในภาษาไทย

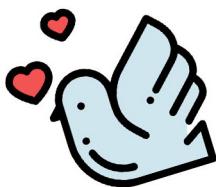
คำยืมภาษาญี่ปุ่นที่มีในภาษาไทย

คำยืมภาษาญี่ปุ่นที่มีใช้ในภาษาไทยจะพบไม่มากนัก ส่วนใหญ่มักจะเป็นชื่ออาหารและชื่อกิจกรรม ดังตัวอย่างคำยืมภาษาญี่ปุ่นที่พบในชีวิตประจำวันดังต่อไปนี้

๑. คำที่เกี่ยวกับอาหาร เช่น

โซย	หมายถึง	น้ำซีอิ๊วญี่ปุ่น
ชาบะ	หมายถึง	ชีปลานนินดหนี่

ซูชิ	หมายถึง
เทมปุระ	หมายถึง
โมจิ	หมายถึง
ยากิโซบะ	หมายถึง
สาเก	หมายถึง
สุกี้ยakis	หมายถึง
ปิ้นโต	หมายถึง

ข้าวปั้น, เป็นอาหารญี่ปุ่น
กุ้งซุบแป้งทอด
ขันมณฑ์ญี่ปุ่นชนิดหนึ่ง นำข้าวเหนียวมาทำเป็น
ก้อน ๆ สีดำๆ
หมีผัด
ชื่อเหลาชนิดหนึ่งของญี่ปุ่น
ชื่ออาหารญี่ปุ่นชนิดหนึ่ง
ข้าวกล่อง มาจากคำว่าเบนโตะ

๒. คำที่เกี่ยวกับกีฬาและศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว เช่น

คาราเต้	หมายถึง
เคนโด้	หมายถึง
ชูโม่	หมายถึง
ยูวิตสุ	หมายถึง
ยูโด	หมายถึง

ศิลปะการต่อสู้ด้วยมือเปล่า โดยใช้
อวัยวะต่าง ๆ
ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวประเภทหนึ่ง
มวยปล้ำของญี่ปุ่น
วิชาป้องกันตัวประเภทหนึ่ง
กีฬาที่เป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว
ญี่ปุ่น

๓. คำเบ็ดเตล็ด เช่น

กิโมโน	หมายถึง
เกอิชา	หมายถึง
กำมะลอ	หมายถึง
ชินโต	หมายถึง
โซกุน	หมายถึง
ชากรุระ	หมายถึง
ชาโยนาระ	หมายถึง
เซน	หมายถึง
อาราคีริ	หมายถึง

ชุดแต่งการประจำชาติญี่ปุ่น
ผู้หญิงญี่ปุ่นที่มีศิลปะและวิชาชีพในการ
ปรนนิบัติผู้ชาย
เรื่องการหลงรักแบบญี่ปุ่น
ศาสนอดั้งเดิมของญี่ปุ่น
ชื่อสัมชนิดหนึ่ง
ดอกไม้ประจำชาติญี่ปุ่น
ลาก่อน
นิกายหนึ่งในพระพุทธศาสนาญี่ปุ่น
การซ่าตัวตายของทหารหน่วยกล้าตายของ

แบบฝึกหัด

คำสั่ง ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่มาจากการภาษาญี่ปุ่นจากข้อความต่อไปนี้

ประเทศญี่ปุ่น เป็นประเทศในฝันประเทศหนึ่งของนักเดินทางทั่วโลก ในปัจจุบันคนไทยจำนวนมากให้ความสนใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวที่ญี่ปุ่น

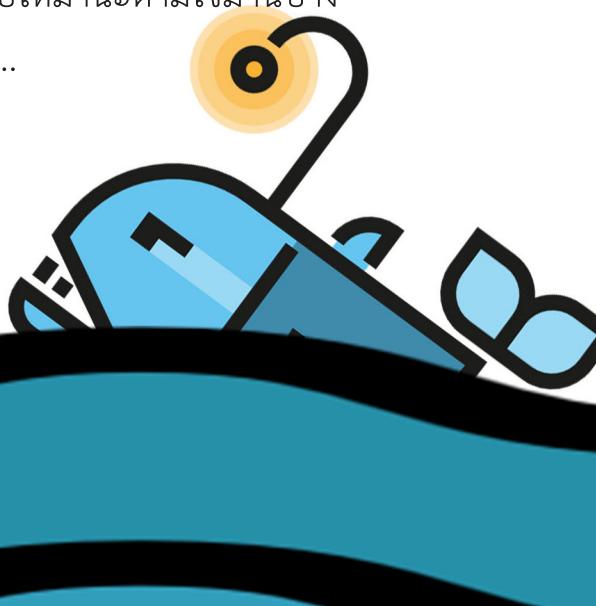
“มานะ” วัยรุ่นชาวนักเดินทางจากประเทศไทยก็เป็นคนหนึ่งที่ฝันอยาจะไปท่องเที่ยว ยังประเทศในฝันแห่งนี้ มานะวางแผนการเดินทางล่วงหน้าเกือบปี สำหรับทริปท่องเที่ยวตามความฝันครั้งนี้ เธอมุ่งมั่นตั้งใจทำงานพิเศษ เพื่อเก็บเงินไปเที่ยวอย่างประเทศญี่ปุ่นดังที่ตั้งใจไว้

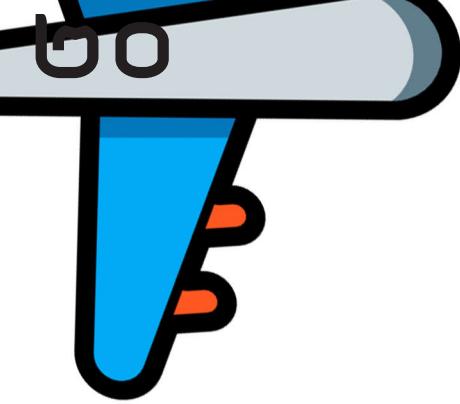
มานะยืนอยู่ ณ ถนนเส้นหนึ่ง เธอสวมชุดกิโมโนสีชมพูหวานลายดอกชากรุ ใช้แล้วหละ ตอนนี้มานะอยู่ในเมืองเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น ตอนนี้เธอหิวมาก แต่กำลังเลี้ยงกับ “มานะ” เพื่อนร่วมทางในครั้งนี้ว่าจะเลือกร้านไหนดี มานะอยากกินสุกี้ยากี้ แต่มานะอยากกินข้าวหน้าปลาซาบะ ทั้งสองยืนถียงกันอยู่นานมากแล้ววิจฉัดสินใจเป่ายิงฉุบ เพื่อเป็นการหาทางออก ผลของการเป่ายิงฉุบ คือ มานะชนะ มานะจึงต้องเดินตามมานะเข้าร้านอาหารไปโดยปริยาย

เมื่อเดินเข้าไปในร้าน มีเกอิชาเดินออกมายืนรับทั้งคู่ด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม และแนะนำ เมนูต่าง ๆ ให้ทั้งสองคนได้ฟัง ร้านอาหารตามสั่งร้านนี้มีเมนูให้เลือกหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น ข้าวหน้าปลาซาบะที่มานะอยากกิน ซูชิหน้าต่าง ๆ เทมปุระ ยากิโซะบะ ทาโกะยากิ รวมถึงสุกี้ยากี้หม้อไฟขนาดเล็กสำหรับทานคนเดียว ทั้งมานะและมานะไม่ลังเลที่จะสั่งเมนูที่ตัวเองคิดไว้อย่างรวดเร็ว เวลาผ่านไปไม่นาน อาหารที่อยู่ตรงหน้าก็หมดลงอย่างรวดเร็ว ไม่รู้ว่าด้วยความพิเศษหรือความอร่อยกันแน่

ทั้งสองคนเดินออกจากร้านอาหารไปยังสถานีรถไฟเพื่อกลับที่พัก ภายในสถานีรถไฟมีร้านขายขนมให้เลือกมากมาย มานะเดินดูขนมอยู่หลายร้านและหยุดลงที่ร้านโมจิที่คนต่อ隊ยาวเหยียด มานะคิดว่าต้องอร่อยแน่ ๆ จึงชวนมานะหยุดเดินแล้วต่อ隊 มานะทำท่าอิดอด แต่มานะบอกว่ามานะได้เลือกร้านอาหารตามใจชอบแล้ว ครั้งนี้ขอให้มานะตามใจมานะบ้าง

รู้ตัวอึกที่มานะก็ยืนกินขนมโมจิระหว่างที่รอรถไฟชะล่ำ..

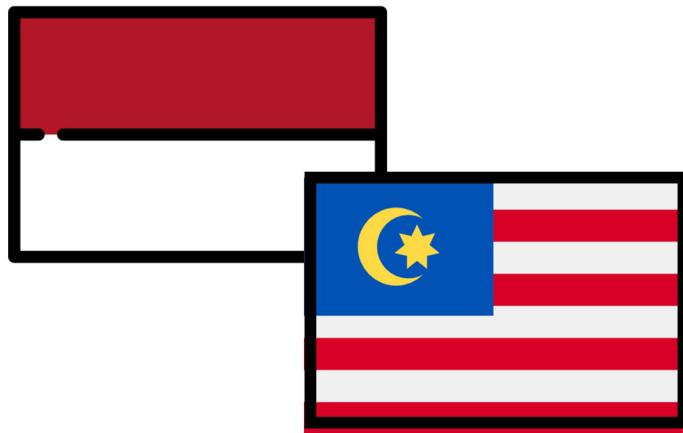

บทที่ ๔

คำยืมจากภาษาച្នាและมลายู

คำยืมภาษาชาวและมลายูในภาษาไทย

ภาษาชาวและมลายูในภาษาไทย

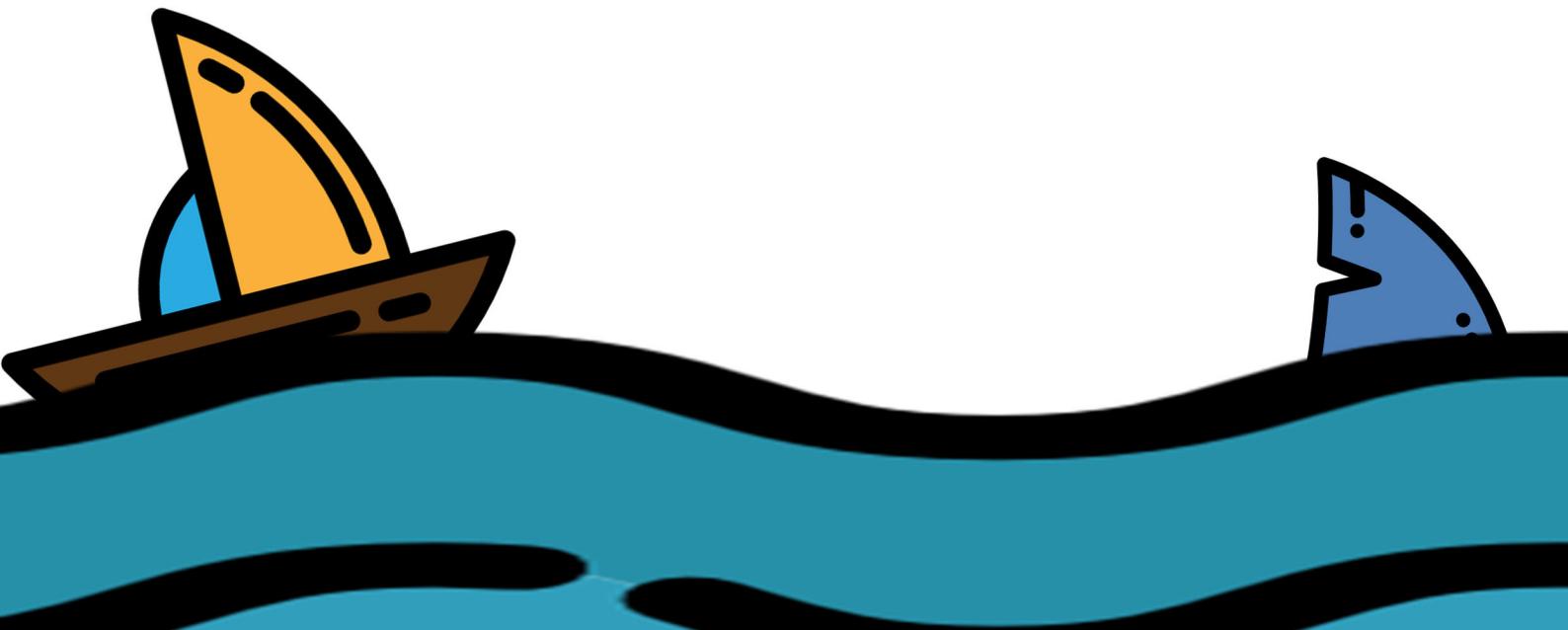
นักมานุษยวิทยาหลายคนกล่าวว่า เดิมภาษาชาวและภาษามลายูเป็นภาษาเดียวกัน สongชาตินี้ใช้ภาษามลายูร่วมกันมาก่อน ดังนั้นจึงมีหลายคำที่ภาษาชาวและภาษามลายูใช้ตรง กัน เพียงแต่อ้าจะมีสำเนียงแตกต่างกันไปบ้าง โดยคำภาษาชาวและมลายูที่ปรากฏเป็นคำยืมในภาษาไทยนั้นอาจแบ่งได้เป็น ๒ ประเภทตามที่มาของ การยืม

วิธีสังเกตคำยืมภาษาชาว-มลายูในประเทศไทย

คำยืมส่วนใหญ่เป็นคำ ๒ พยางค์หรือมากกว่า คำที่ปรากฏในภาษาไทยส่วนมาก จะเป็นคำที่หมายถึง พืช สัตว์ สิ่งของ สถานที่ และศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งคำกริยาบางคำ

๑. คำที่หมายถึงพืช

คำที่ไทยใช้		คำชาว-มลายู	
คำ	ความหมาย	คำ	ความหมาย
กระดังงา	ชื่อไม้ดอกลิ้นหอ ๖ กลีบ ดอกใช้กลั่นน้ำหอมได้	kenanga	ต้นกระดังงา
ทุเรียน	ชื่อผลไม้ชนิดหนึ่ง ผลใหญ่ มีหนามแหลมโดยรอบ	durian	ผลไม้มีหนาม (duri = หนาม)
สาคร	ต้นไม้จำพวกปาล์ม ใช้เส้นลำต้นทำแป้ง	sagu	แป้งซึ่งได้จากต้นสาคร

๒. คำที่หมายถึงสัตว์

คำที่ไทยใช้		คำภาษา-มลายู	
คำ	ความหมาย	คำ	ความหมาย
กะพง	หอยทะเลชนิดหนึ่ง สีเขียว ตัวขาวเรืองเป็นลักษณะ	kabong	หอยกะพง
โลมา	สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม อาศัย อยู่ในทะเล ปลาโลมา	lomba	อาการเคลื่อนไหวจากการส่ายตัว, อาการแหวกว่ายคลื่นของปลา โลมา
อุ้งอุตัง	ชื่อสิ่งขนาดใหญ่ แข็งเย็น ติดมุขในเกาะบอร์เนียและ สุมาตรา มีลักษณะกิริยาท่าทาง คล้ายคนมาก	orangutang	ชื่อสิ่งขนาดใหญ่ลักษณะ คล้ายคน

๓. คำที่หมายถึงสิ่งของ

คำที่ไทยใช้		คำภาษา-มลายู	
คำ	ความหมาย	คำ	ความหมาย
กริช	มีด ๒ คม รูปคด ปลายแหลม	keris	กริช
ปาเต๊ะ	ชื่อผ้า索ร่งชนิดหนึ่ง ทำจากลาย โดยเคลือบชี้ฟ้างเหลวในส่วนที่ไม่ ต้องการให้มีสีสนิหรือลายคลาย	batek	ผ้ายกดอกแบบชาวดีมีชี้ฟ้าง เคลือบด้วยชี้ฟ้างเหลวแต้มสี ปัจจุบันใช้วิธีพิมพ์ลาย
สเลก	เครื่องกันหรือกลอนประตู หน้าต่างแบบเก่า	selak	เครื่องกันประตู สเลก

๔. คำที่หมายถึงสถานที่

คำที่ไทยใช้		คำภาษา-มลายู	
คำ	ความหมาย	คำ	ความหมาย
กุตัง	โรงเก็บสินค้าหรือสิ่งของ, โกตังเก็บเริกก	gudang	โรงงาน, โรงเก็บของ, ร้านขายของ
มัสยิด	ที่บรรบุทำศาสนกิจของมุสลิม สุเหร่า	masjid	ที่ประชุมทำศาสนกิจในศาสนา อิสลาม

คำยืมภาษาชาว-มลายูส่วนหนึ่งมาจากการรวมคดีไทยเรื่องดาหลังและอิเหนา
จึงมีคำหลายคำกล้ายเป็นคำยืมที่คนไทยรู้จัก และใช้กันอยู่ในทั้งภาษาปัจจุบัน และในคำ
ประพันธ์ ร้อยกรองอื่นๆ บางคำใช้เป็นชื่อบุคคล เช่น

กระยาหัน (วิมาน, ชั้นฟ้า)

ตะ晦ง (เสนา)

บุหลัน (ดวงเดือน, พระจันทร์)

มะขุนมะฆรา (เที่ยวป่า)

บุทรง (นก, นกยูง)

ປະຕາປາ (นกบัว)

อีกทั้งยังมีคำยืมภาษาชาว-มลายู ที่รับมาใช้ในภาษาไทย เช่น

กระจูด (ชื่อพรณไม้ ใช้สำหรับครอบครัว)

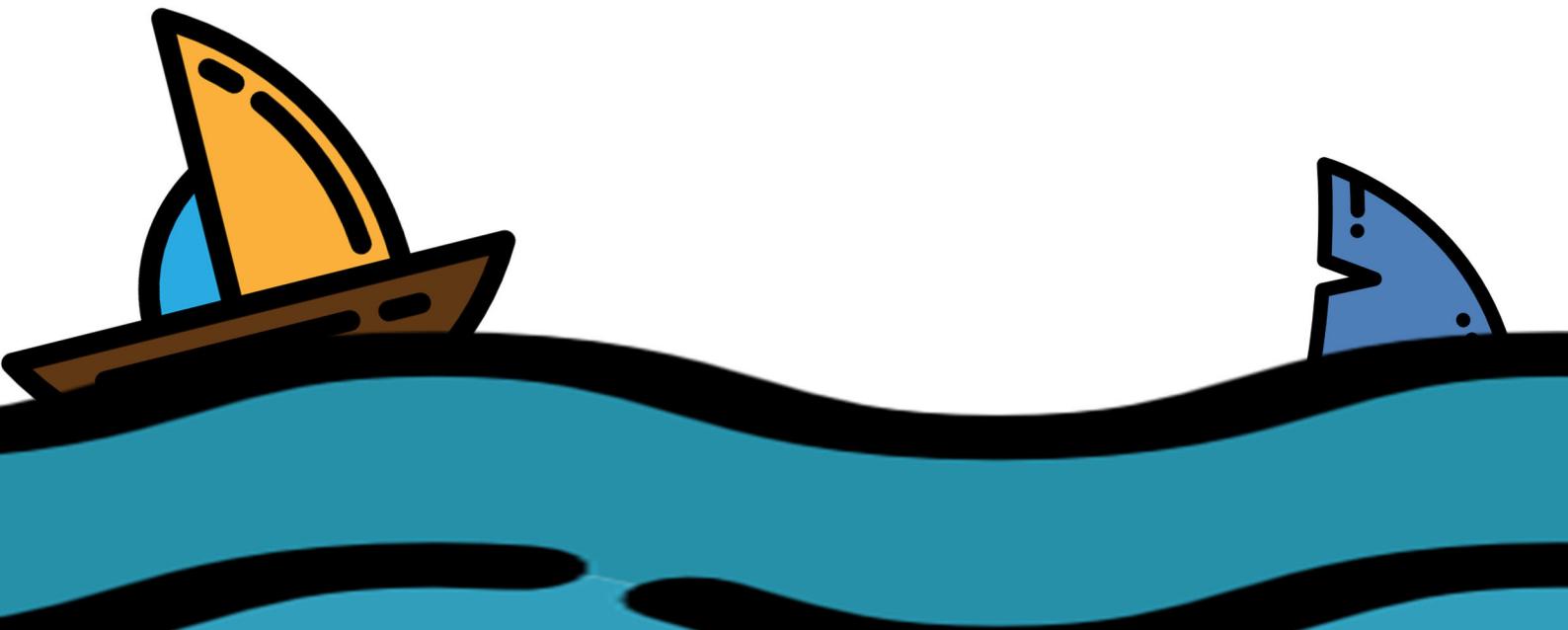
น้อยหน่า (ชื่อต้นไม้ ผลขรุขระเป็นปุ่มๆ รสหวาน)

กิตาหยัน (มหาดเล็ก)

พันตู (ต่อสู้ในตอนประชิดติดพันกัน)

ยีเก (การละเล่นชนิดหนึ่งมาจากชาวมลายู)

สลัด (เจรซิ่งปลันเรือกลางทะเล)

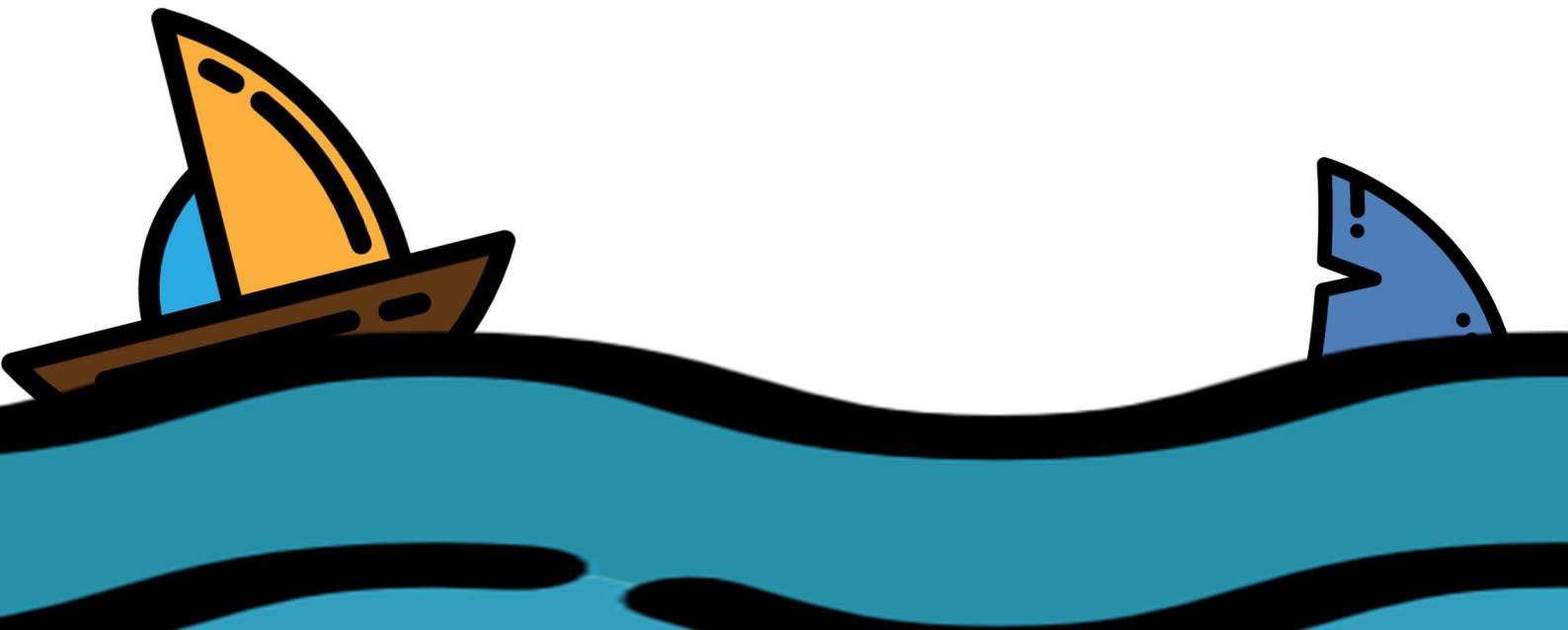

แบบฝึกหัด

คำสั่ง ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่มาจากการภาษาความลัญจากข้อความต่อไปนี้

“กล่าวถึงกษัตริย์วงศ์เทวา ๔ องค์ มีนามตามชื่อกรุงที่ครองราชย์ คือ กุเรปัน ดาหา กาหลัง และ สิงหัดส่าหรี ยังมีครมัณฑยาซึ่งเกี่ยวดองเป็นญาติกันกับนกราชแล้วนี้ กษัตริย์แห่งวงศ์เทวามีเมือง ๕ องค์เรียงลำดับตามตำแหน่งดังนี้ ประไหเมสุหรี มะเดหวี มะโต ลิกุ และHEMAHLAHEE ต่อมาท้าวกุเรปันได้ โหรสกับเมืองเหลืออก ซึ่งเออรสองค์นี้มีวิสาหะสูง องค์ประตาระกาหลา ซึ่งเป็นต้นวงศ์เท瓦อยู่บันสรรค์ได้นำ ภิรชิเศษลงมาให้ พร้อมจารึกชื่อไว้บนกริช จึงได้ชื่อว่า อิเหนา ท้าวมัณฑยาได้ริดากับเมืองเหลืออกชื่อ จินต ะหาราตี และท้าวดาหาได้ริดากับเมืองเหลืออกของตนเช่นเดียวกันชื่อว่า บุษบา ท้าวกุเรปันได้ขอตุนาหัน บุษบาให้แก่อิเหนา เพื่อเป็นการสืบราชประเพณี ส่วนอิเหนาเติบโตเป็นเจ้าชายรูปงาม ชำนาญการ ใช้กริช ครั้นเมื่อพระอัยกีเมืองมัณฑยาสิ้นพระชนม์ อิเหนาได้ไปงานปลงพระศพแทนพระบิดาและ พระมารดาซึ่งทรงครรภ์แก่ ได้ไปพบนางจินตะหาราก็หลงรัก และได้นางเป็นชายา โดยไม่ฟังคำทัดทาน จากท้าวกุเรปัน และได้บอกเลิกตุนาหันนางบุษบาเสีย夷ๆ ทำให้ท้าวดาหาขัดเคืองพระทัยมาก”

บทที่ ๕

คำยืมจากภาษาปอร์เชิง

คำยืมภาษาเปอร์เซียในภาษาไทย

ความสัมพันธ์ประเทศไทยกับประเทศเปอร์เซีย

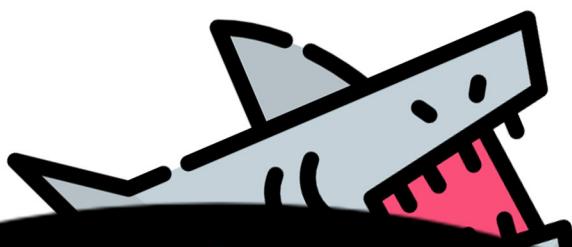
จากหลักฐานทางด้านประวัติศาสตร์ ชาวเปอร์เซียได้เข้ามาติดต่อกับค้าขายกับไทยตั้งแต่สมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนารถ ซึ่งมีชื่อเรียกเป็นที่รู้จักกันทั่วไปว่า “แขกเทศ” มีความคุ้นเคยกับราชสำนักของไทย เป็นที่ไว้วางพระราชหฤทัยเข้ารับราชการทำหน้าที่ดูแลการค้าขายของไทยกับชาติต่างๆ พวกแขกเทศได้ตั้งถิ่นฐาน ทั้งตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นต้นมา

ลักษณะคำยืมภาษาเปอร์เซียในภาษาไทย

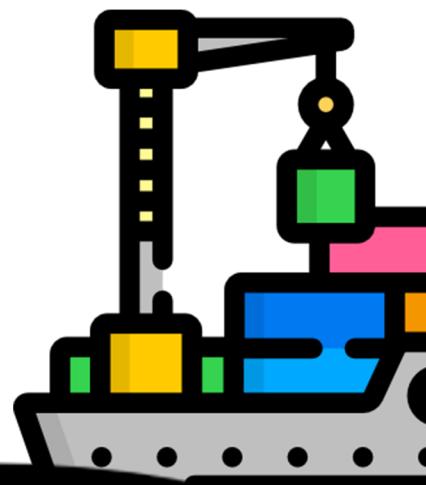
คำยืมภาษาเปอร์เซียที่ปรากฏในภาษาไทยเป็นคำทับศัพท์ มีอักษรเสียงเพียงบางเพื่อความสะดวกในการออกเสียงของคนไทย

คำยืมภาษาเปอร์เซียที่มีในภาษาไทย

กะลาสี	หมายถึง	ลูกเรือ
กุหลาบ	หมายถึง	ไม่นำดาย้อม มีดอกร้อม
เกด	หมายถึง	ลูกอุ่นแห้งชนิดหนึ่ง
เข้มขاب	หมายถึง	ผ้าที่ทอควบกับทองแล่งเป็นริ้ว ๆ ตามยาว
ควรawan	หมายถึง	หมู่คนหรือyanพาหนะเป็นตันซึ่งเดินทางไกลร่วมกันเป็นขบวนยาวนาน
ชุกชี	หมายถึง	ฐานส่วนล่างที่เป็นส่วนรองรับตันบัลลังก์ที่ประดิษฐานพระพุทธรูป
ปั้นหยา	หมายถึง	สิงปลูกสร้างซึ่งมีหลังคา ไม่มีหน้าจั่ว
ตada	หมายถึง	ผ้าที่ทอด้วยไหมควบกับเงินแล่งหรือทองแล่งจำนวนเท่ากัน

ตรา	หมายถึง	เครื่องหมายที่ทำเป็นรูปต่างๆสำหรับประทับเป็นสำคัญ
ตราชู	หมายถึง	เครื่องซึ่งท่มีตราสองข้าง
บัดกรี	หมายถึง	การเชื่อมโลหะด้วยตะกั่วร้อน
ปسان	หมายถึง	ตลาดที่ขายของ
ฟรั่ง	หมายถึง	ชาวดัตุนตก
ยำมะหวด	หมายถึง	ผ้าขนสัตว์บาง ๆ ที่เป็นดอก
เยียรบบ	หมายถึง	ผ้าที่หอด้วยไหมยกดอกเงินหรือทอง
ราชาวดี	หมายถึง	การลงยาชนิดหนึ่งสำหรับเคลือบทองให้เป็นสีงต่าง ๆ
สรรง	หมายถึง	หัวหน้าพากกระลาสี
สนม	หมายถึง	หญิงฝ่ายใน
สักหลาด	หมายถึง	ผ้าทำด้วยขนสัตว์
ส่าน	หมายถึง	ผ้าขนสัตว์โบราณ
สุหร่าย	หมายถึง	เครื่องโปรดน้ำ คล้ายภาชนะกรุดน้ำ คอสูง ปากมีจุกปิดและเจาะรูอย่างฝึกบัว
องุ่น	หมายถึง	ชื่อไม้ເຄາະชนิดหนึ่ง ผลกินได้

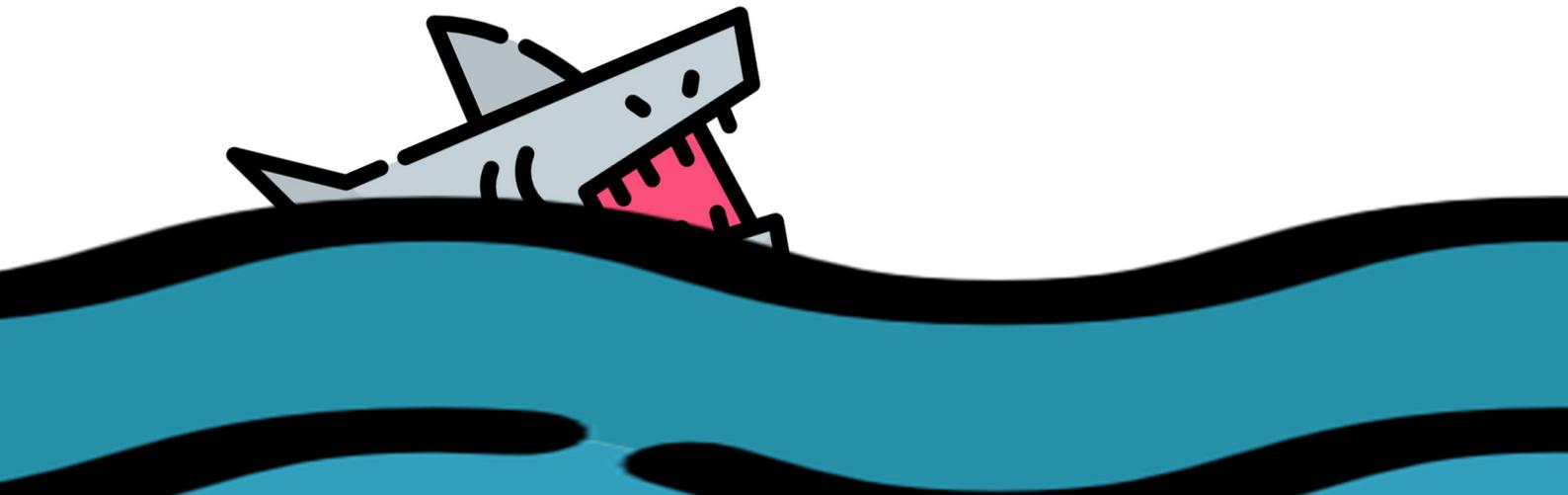

แบบฝึกหัด

ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนพิจารณาความหมายทางภาษา มีอ แล้วนำตัวอักษรมาเขียนเติมลงในช่องว่างหน้าคำยืมภาษาจีนที่ใช้ในภาษาไทยให้ถูกต้อง (ค้นคว้าจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. ๒๕๔๙)

๑. กะลาสี	ก. ฐานส่วนล่างที่เป็นส่วนรองรับตันบัลลังก์ที่ประดิษฐ์
๒. กุหลาบ	พระพุทธรูป
๓. เข็มขاب	ช. สิงปลูกสร้างซึ่งมีหลังคา ไม่มีหน้าจั่ว
๔. ควรawan	ค. ชาวดะวันตก
๕. ชูกชี	ฉ. เครื่องหมายที่ทำเป็นรูปต่าง ๆ สำหรับประทับเป็นสำคัญ
๖. ปั้นหยา	ง. ผ้าที่หยอดควบกับทองแล่งเป็นริ้ว ๆ ตามยาว
๗. ตาด	จ. หญิงฝ่ายใน
๘. ตรา	ฉ. กองเกวียน, ขบวนรถหมู่คนหรือยานพาหนะเป็นต้นซึ่งเดินทางไกลร่วมกันเป็นขบวนยาว
๙. ปسان	ช. ไม้ขันด่าย้อม มีดอกหอม
๑๐. บัดกรี	ซ. ผ้าที่หอด้วยไหมเยกดอกเงินหรือทอง
๑๑. ผั่ง	ญ. ตลาดที่ขายของ
๑๒. เยียรบบ	ญ. ผ้าที่หอด้วยไหมควบกับเงินแล่งหรือทองแล่งจำนวนเท่ากัน
๑๓. สนม	ภ. ลูกเรือ
๑๔. สุหร่าย	ภ. การเชื่อมโลหะด้วยตะกั่วร้อน
๑๕. ส่าน	ธ. ผ้าขนสัตว์โบราณ
	๗. เครื่องโปรดยาน้ำ คล้ายภาชนะกรวดน้ำ คอสูง ปากมีจุกปิดและเจาะรูอย่างฝึกบัว

ตอนที่ ๒ จงเติมความหมายของคำดังต่อไปนี้และยกตัวอย่างมาคำละ 2 ประโยค

๑. กะลาสี

ประโยคที่ ๑ :

ประโยคที่ ๒ :

๒. ควรawan

ประโยคที่ ๑ :

ประโยคที่ ๒ :

๓. ตรา

ประโยคที่ ๑ :

ประโยคที่ ๒ :

๔. ผรั่ง

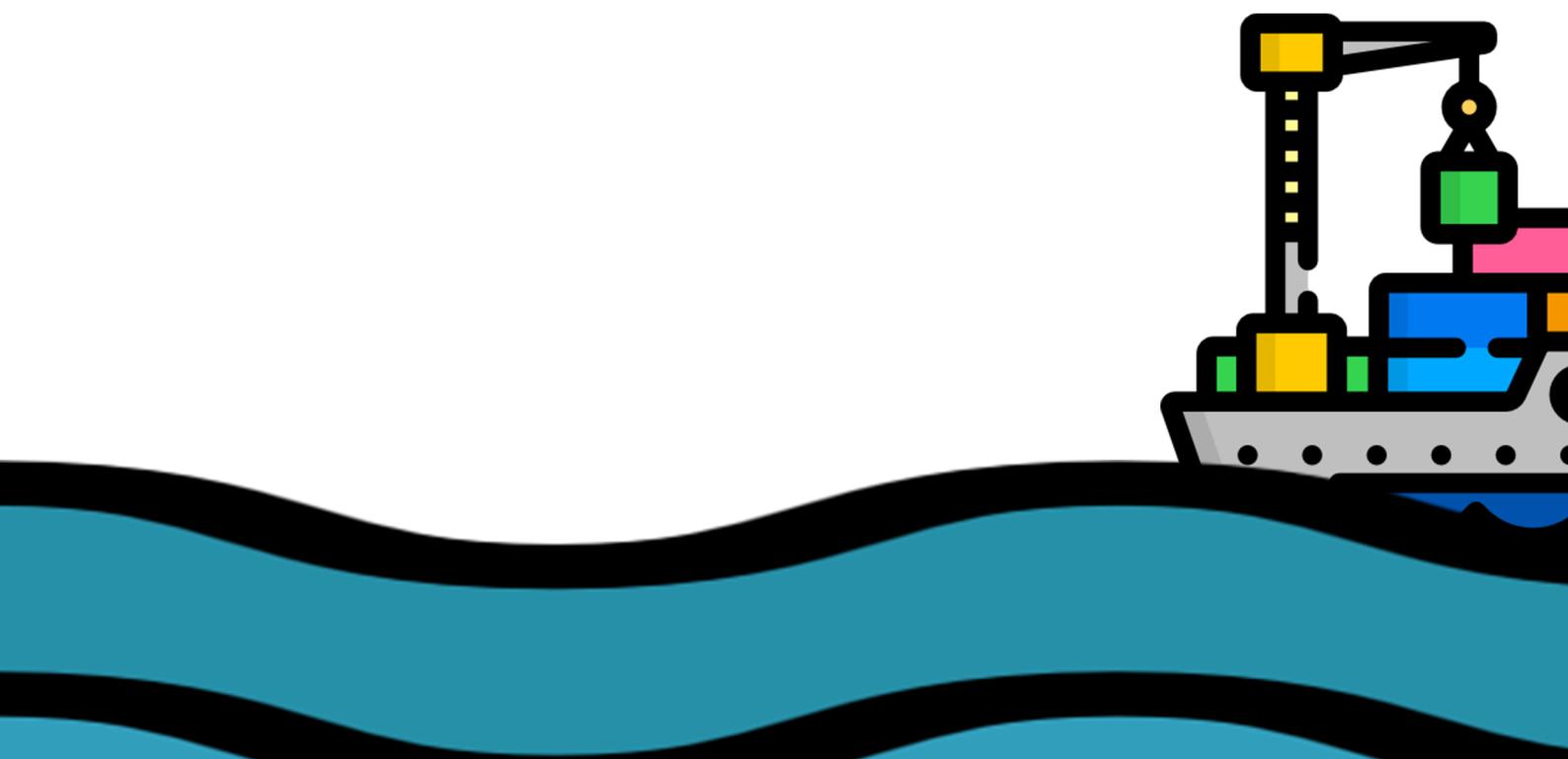
ประโยคที่ ๑ :

ประโยคที่ ๒ :

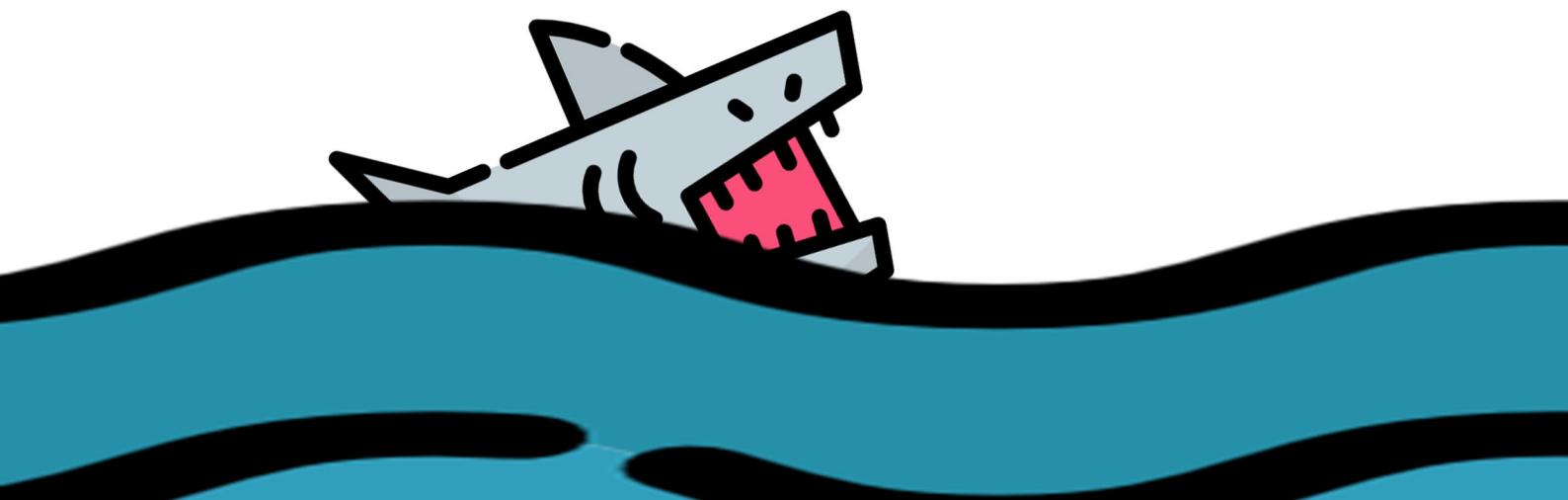
๕. สักหลาด

ประโยคที่ ๑ :

ประโยคที่ ๒ :

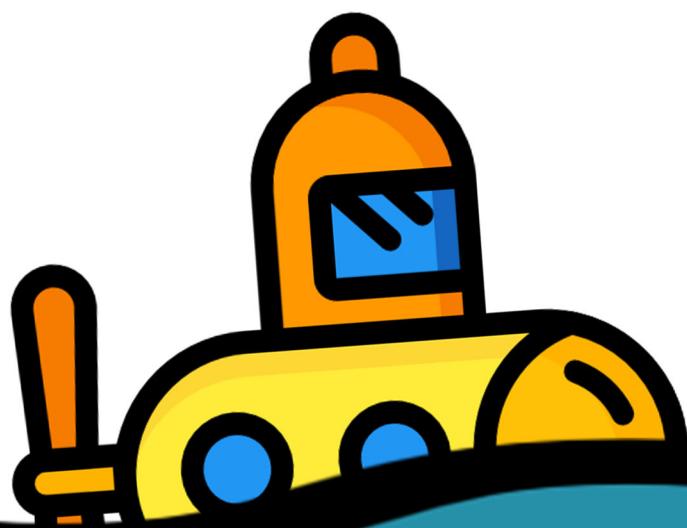
၁၆

บทที่ ๖

คำยืมจากภาษาบาลีและสันสกฤต

คำยืมภาษาบาลีและสันสกฤตในภาษาไทย

ภาษาบาลีและสันสกฤตในภาษาไทย

ในภาษาไทยมีคำจำนวนมากที่มาจากภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต ภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตนั้นไม่ใช่ภาษาเดียวกัน แต่เป็นภาษาที่อยู่ในตรรกะภาษาเดียว จึงมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน แต่ก็มีจุดสังเกตทำให้สามารถจำแนกภาษาทั้งสองออกจากกันได้

ภาษาบาลีและสันสกฤตมีหน่วยเสียง ๒ ประเภท คือ หน่วยเสียงสระและหน่วยเสียงพยัญชนะ ดังนี้

๑. หน่วยเสียงสระ

๑. หน่วยเสียงสระภาษาบาลีมี 8 หน่วยเสียง คือ อะ อາ อີ อຸ อູ ໂອ ໂອ ໄອ ເອ ຄ ກ ກາ
๒. หน่วยเสียงภาษาสันสกฤตมี 14 หน่วยเสียง คือ อະ อາ อີ อຸ อູ ໂອ ໂອ ໄອ ເອ ຕ ຖ ກ ກາ

ข้อสังเกต หน่วยเสียงภาษาสันสกฤต ตรงกับภาษาบาลี 8 หน่วยเสียง คือ อະ อາ อີ อຸ อູ ໂອ ໂອ และเพิ่มมาจากภาษาบาลีอีก 6 หน่วยเสียง คือ ໄອ ເອ ຕ ຖ ກ ກາ

๒. หน่วยเสียงพยัญชนะ

๑. หน่วยเสียงพยัญชนะภาษาบาลีมี 33 หน่วยเสียง โดยแบ่งเป็นวรรค 5 วรรค และเศษวรรค ดังนี้

วรรค กะ	ກ	ຂ	ຄ	ໝ	ງ
วรรค ຈະ	ຈ	ڇ	ຊ	ڙ	ঞ
วรรค ໂঢ়	ঢ	ষ	ষ	ষ	ষ
วรรค ຕະ	ຕ	ତ	ଥ	ଚ	ନ
วรรค ປະ	ປ	ପ	ଫ	ବ	ମ

เศษวรรค ຢ ຮ ລ ວ ສ ອ ພ ອ

๒. หน่วยเสียงพยัญชนะภาษาสันสกฤตมี ๓๕ หน่วยเสียง เพิ่มหน่วยเสียง
ศ ษ ในเศษวรรค

วิธีสังเกตคำบาลี

๑. สังเกตจากพยัญชนะตัวสะกดและตัวตาม

ตัวสะกด คือ พยัญชนะที่ประกอบอยู่ข้างท้ายสรระ ประสมกับสรระและพยัญชนะต้น เช่น ทุกๆ (ก = ตัวสะกด)

ตัวตาม คือ ตัวที่ตามหลังตัวสะกด เช่น สัตย สจจ ทุกๆ เป็นต้น

คำในภาษาบาลีจะต้องมีตัวสะกดและตัวตามเสมอ โดยดูจากพยัญชนะวรรคดังนี้

ແຕວ

วรรค	ອ	ໜ	ຳ	ແ	ຂ
วรรค กะ	ກ	ຂ	ຄ	ໝ	ງ
วรรค จะ	ຈ	ຈ	ຈ	ມ	ຢ
วรรค ງວະ	ງວ	ງວ	ງວ	ໝ	ນ
วรรค ຕະ	ຕ	ຕ	ທ	ີ	ນ
วรรค ປະ	ປ	ຜ	ພ	ກ	ນ

เศษวรรค ຍ ລ ວ ສ ຫ ອ

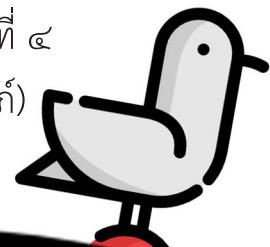
โดยมีหลักสังเกตตัวสะกดดังนี้

(๑) ตัวสะกดต้องเป็นพยัญชนะตัวที่ ๑ ๓ ๕ เท่านั้น

(๒) ถ้าพยัญชนะตัวที่ ๑ สะกด พยัญชนะตัวที่ ๑ หรือพยัญชนะตัวที่ ๒ ในวรรคเดียวกัน เป็นตัวตามได้ เช่น สັກກະ ຖຸກຂ ສັຈຈ ປັຈນິມ ສັດຕ ໄທດ ບຸປພາ เป็นต้น

(๓) ถ้าพยัญชนะตัวที่ ๓ สะกด พยัญชนะตัวที่ ๓ หรือพยัญชนะตัวที่ ๔

ในวรรคเดียวกัน เป็นตัวตามได้ เช่น ອັກຄື ພັກຄົງ ວິຊ່າ ອັຈນຳ ພຸທຮ ດັກກ (ຄຣກ)

๔) ถ้าพยัญชนะตัวที่ ๕ สะกด พยัญชนะทุกตัวในวรคเดียวกันเป็นตัวตามได้ เช่น

องค์ สังข์ องค์ สงข์ สัมปทาน สัมผัส สัมพันธ์ สมการ เป็นต้น

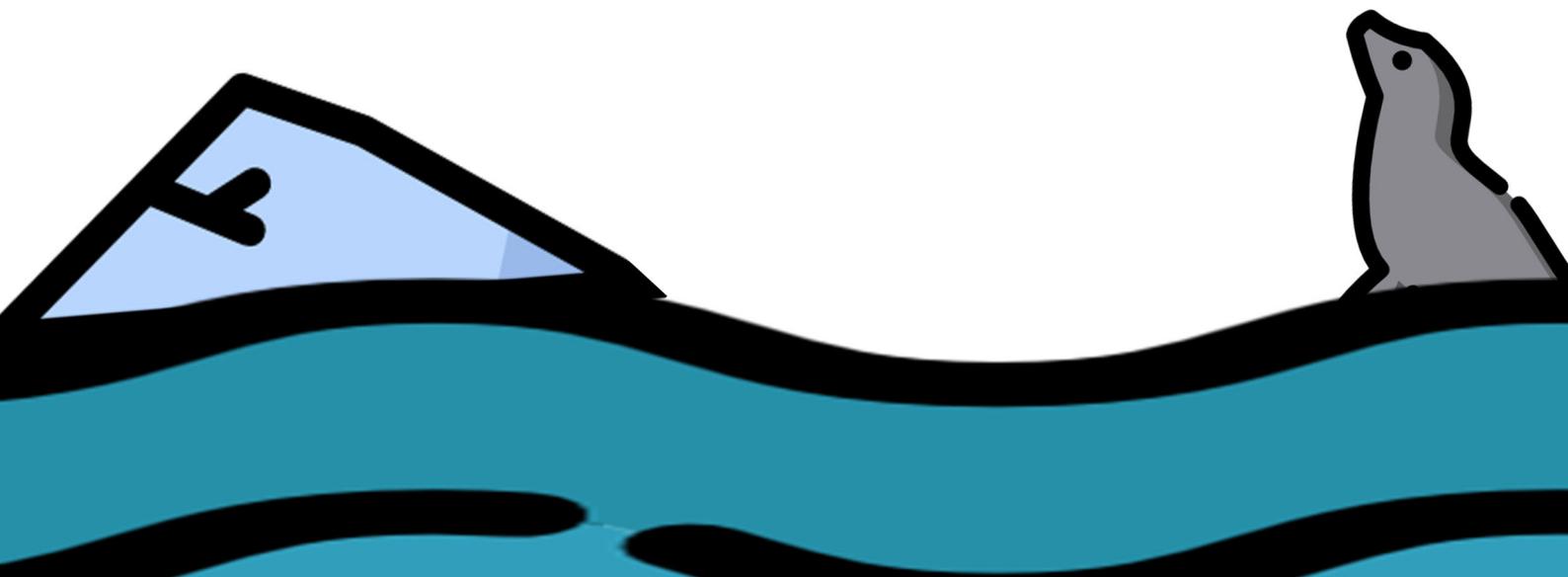
๕) พยัญชนะบาลี ตัวสะกดตัวตามจะอยู่ในวรคเดียวกันเท่านั้นจะข้ามไปวรคอื่นไม่ได้

๒. สังเกตจากพยัญชนะ “พ” จะมีใช้ในภาษาบาลีในไทยเท่านั้น เช่น จุฬา ครุพ อาสาพห์ วิพาร์ โอลفار์ พາພ เป็นต้น

๓. สังเกตจากตัวตามในภาษาบาลี จะมาเป็นตัวสะกดในภาษาไทยโดยเฉพาะวรค ภ และวรค อื่น ๆ บางตัว จะตัดตัวสะกดออกเหลือแต่ตัวตามเมื่อนำมาใช้ในภาษาไทย เช่น

บาลี	ไทย	บาลี	ไทย
รักษ	รักษา	อภัย	อภัย
ทิฏฐิ	ทีติ	วัฒนະ	วัฒนະ
ปุณณ	บุญ	วิชชา	วิชา
สัตต	สัต	เวชช	เวช
กิจ	กิจ	เบตต	เบต
นิสสิต	นิสิต	นิสสัย	นิสัย

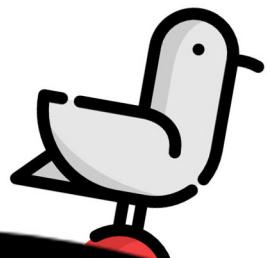
ยกเว้น คำโบราณที่นำมาใช้แล้วไม่ตัดรูปคำซ้ำออก เช่น ศัพท์ทางศาสนา ได้แก่ วิปัสสนา จิตตวิสุทธิกิจจะลักษณะ เป็นต้น

วิธีสังเกตคำสันสกฤต

๑. สังเกตจากตัว ศ ษ เช่น กษัตริย์ ศึกษา เกษียร พฤกษ์ ศิรุษะ เป็นต้น
ยกเว้น คำไทยบางคำที่ใช้เขียนด้วยพยัญชนะทั้ง 2 ตัวนี้ เช่น ศอก ศึก ศอ ศร้า ศกดาช กระดาษ ผั่งเศส ฝิดาช ฯลฯ
๒. ไม่มีหลักการสะกดแน่นอน ภาษาสันสกฤตตัวสะกดตัวตามจะอยู่ข้ามวรรคกันได้ ไม่กำหนดตายตัว เช่น อปสร เกษตร ปรัชญา อักษร เป็นต้น
๓. สังเกตจากสระ หน่วยเสียงสระภาษาสันสกฤตมีหน่วยเสียงสระที่เพิ่มมาจากการภาษาบาลีอีก 6 หน่วยเสียง คือ ໄ ໂ ໂ ກ ກ ດ ດ ນ້ຳ້່າກມີສະເໜ້ານີ້ອູ່ແລະສະກດໄມ້ຕຽນຕາມມາตราຈະເປັນภาษาสันสกฤต เช่น ຕຄນມໍຍ ໄອສວຣຍ໌ ເສາ໌ ໄປຣະນີ໌ ຖະໜີ ດັກຫາສົນ ເປັນຕັນ
๔. สังเกตจากพยัญชนะควบกล้ำ ภาษาสันสกฤตมักจะมีควบกล้ำข้างห้วย เช่น ຈັກອັກ ບຸຕຣ ສຕຣີ ສາສຕຣ ຈັນທີ ເປັນຕັນ
៥. สังเกตจากคำที่มีคำว่า “ເຄຣາທ໌” มักจะเป็นภาษาสันสกฤต เช่น ເຄຣາທ໌ ພິເຄຣາທ໌ ສັງເຄຣາທ໌ ອຸ່ນເຄຣາທ໌ ເປັນຕັນ
๖. สังเกตจากคำที่มี “ທ” อູ່ ເຊັ່ນ ຈຸ່າ ກຣືທາ ຄຣຸທາ ມນເທີຍຣ ຈັນທາລ ເປັນຕັນ
๗. สังเกตจากคำที่มี “ຮຮ (ຮອທັນ) ” อູ່ ເຊັ່ນ ສຮຣົກ ຮຮຣມ໌ ວຣຣນ ບຣຣພຕ ກຣຣຍາ ບຣຣນາຮັກ໌ ມຣຍາທ ກຣຣມ ທຣຣສນະ ສຮຣພ ເປັນຕັນ

ลักษณะการยึดคำภาษาบาลีและสันสกฤต

ภาษาบาลีและสันสกฤตเป็นภาษาตระกูลเดียวกัน
เดียวกัน ไทยเรารับภาษาทั้งสองมาใช้ พิจารณาได้ดังนี้

๑. ถ้าคำภาษาบาลีและสันสกฤตคำใดต่างกัน แต่เมื่อออกเสียงเป็นภาษาไทยแล้วได้เสียงเดียวกัน เราก็เลือกใช้รูปคำสันสกฤต เพราะภาษาสันสกฤตเข้ามาสู่ภาษาไทยก่อนภาษาบาลี เราจึงคุ้นกว่า เช่น

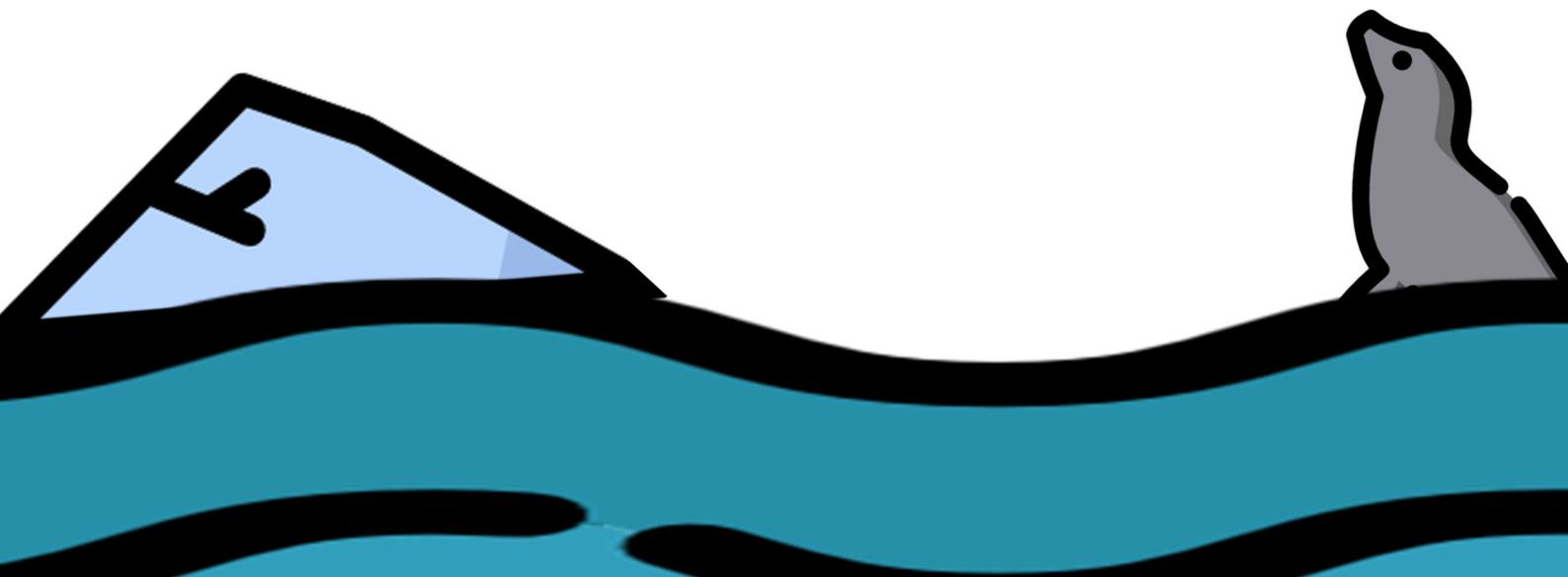
บาลี	สันสกฤต	ไทย
กมุム	กรุม	กรรม
ຈົກກ	ຈົກວ	จักร

๒. ถ้าเสียงต่างกันเล็กน้อยแต่ออกเสียงง่ายทั้งสองภาษา มักเลือกใช้รูปภาษาสันสกฤตมากกว่าภาษาบาลี เพราะเราคุ้นกว่า และเสียงไฟเราจะว่า เช่น

บาลี	สันสกฤต	ไทย
ครຸພ	ຄຣຸຫ	ครุฑ
ໂສຕຸທີ	ສຸສຸຕີ	สวัสดี

๓. คำใดในภาษาสันสกฤตออกเสียงยาก และภาษาบาลีออกเสียงง่ายกว่า จะเลือกใช้ภาษาบาลี เช่น

บาลี	สันสกฤต	ไทย
խນຸຕີ	ກຸ່ມານຸຕີ	ขันติ

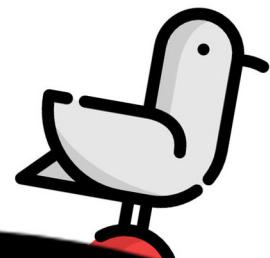

๔. รูปคำภาษาบาลี-สันสกฤตออกเสียงต่างกันเล็กน้อย แต่ออกเสียงสะดาวกทั้งคู่ บางที่เรานำมาใช้ทั้งสองรูปในความหมายเดียวกัน เช่น

บาลี	สันสกฤต	ไทย
กัณฑ่า	กุณฑา	กัณฑ่า, กุณฑนา
ขตุติย	กุษตุริย	ขัตติยะ, กษัตติริย์

๕. คำภาษาบาลี-สันสกฤตที่ออกเสียงสะดาวกทั้งคู่ บางที่เรายึดมาใช้ทั้งสองรูป แต่ นำมาใช้ในความหมายที่ต่างกัน เช่น

บาลี	สันสกฤต	ไทย	ความหมาย
กิริยา	กริยา	กิริยา	อาการของคน
		กริยา	ชนิดของคำ
โถส	เทวะ	โถสะ	ความโกรธ
		เทวะ	ความเสร้ายโสก

ตารางเปรียบเทียบภาษาบาลี-สันสกฤต

ภาษาบาลี	ภาษาสันสกฤต
1. สรรมี ๘ ตัว คือ อะ อາ อิ อី อุ อុ เอ ໂອ	1. สรرمี ๑๔ ตัว เพิ่มจากบาลี ๖ ตัว คือ ฤ ණ ກ ڭ ໄଓ เอา (แสดงว่าคำที่มีสรระ ๖ ตัวนี้จะเป็นบาลีไม่ได้เด็ดขาด)
2. มีพยัญชนะ ๓๓ ตัว	2. มีพยัญชนะ ๓๕ ตัว เพิ่มจากภาษาบาลี ๒ ตัว คือ ศ ษ (แสดงว่าคำที่มี ศ ษ เป็นภาษาสันสกฤต *ยกเว้น ศอก ศิก เด็ก ໂຄ គේරා เป็นภาษาไทย แท้)
3. มีตัวสะกดตัวตามแน่นอน เช่น กัญญา จักุ ทักษิณ ปุจฉา วิชุ เป็นต้น	3. มีตัวสะกดและตัวตามไม่นิ่งแน่นอน เช่น กันยา จักุ ทักษิณ ปุจฉา วิทยุ เป็นต้น
4. นิยมใช้ พ เช่น กີ່ພາ ຈຸ່ພາ ຄຽບ ເປັນຕົ້ນ (ຈຳວ່າ ກີ່ພາ-ບາລີ)	4. นิยมใช้ ທ เช่น ກຣີທາ ຈຸ່ທາ ຄຽບ (ຈຳວ່າ ກຣີທາ-ສັນສກฤต)
5. ไม่นิยมควบกล้ำและอักษรนำ เช่น ປຸ້ມ ມັຈາ ສາມີ ມິຕ ອູ້ານ ປຸ່ມ ດາວວ ເປັນ ກີ່ຍາ ເປັນຕົ້ນ	5. นิยมควบกล้ำและอักษรนำ เช่น ປະຮົມ ມັດສຍາ ສາມີ ມິຕ ສັດານ ປະຫຼຸມ ສັດວວ ເປັນ ກີ່ຍາ ເປັນຕົ້ນ
6. นิยมใช้ "ຮ" เช่น ກຮີຍາ ຈຮີຍາ ອັຈຮີຍະ ເປັນຕົ້ນ	6. นิยมใช้ "ຮຮ" (รอหัน) เช่น ກຮຽຍາ ຈຮຽຍາ ອັຈຈຮຽຍ ເປັນຕົ້ນ เนื่องจากแผลงมาจาก ຮ (ຮ ເຮັດ) เช่น ວຮູນ = ວຮຣນ ປຮູມ = ປຮຣນ **ยกเว้น** ບຮຮ ເປັນคำເໝານຮ
7. นิยมใช้ ລ ນໍາหน้าวรค ງງ ເປັນ ມັນຫາລ ກັນທີ หรือ ລ ນໍາหน้า ທ ເປັນ ກັນຫາ ຕັນຫາ	7. นิยม "ເຄຣະທີ" ເປັນ ວເຄຣະທີ ສັງເຄຣະທີ ອຸນຸເຄຣະທີ ເປັນຕົ້ນ

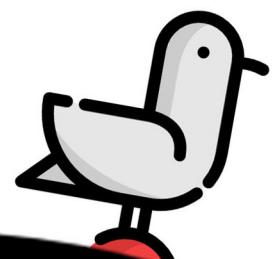
แบบฝึกหัด

ตอนที่ ๑ จงอ่านเนื้อเรื่องที่ให้ต่อไปนี้พร้อมทั้งขีดเส้นใต้คำยืมภาษาบาลี-สันสกฤตที่ปรากฏ

เวลา 18.30 น. วันที่ 26 ต.ค. สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินจากพระที่นั่งทรงธรรมไปขึ้นพระเมรุมาศ ทรงวางเครื่องราชสักการะพระบรมศพ ทรงจุดธูปเทียนดอกไม้จันทน์ ถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร กองเกียรติยศทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศ ถวายความเคารพ วงศุริยางค์บรรเลงเพลงสรรเสริญพระบรมราชูปถัมภ์ และยิงปืนเล็กใหญ่ ๙ นัด พร้อมกับทหารปืนใหญ่ยิงปืนใหญ่ถวายพระเกียรติ 21 นัด สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จลงจากพระเมรุมาศไปประทับ ณ มุขหน้าพระที่นั่งทรงธรรม

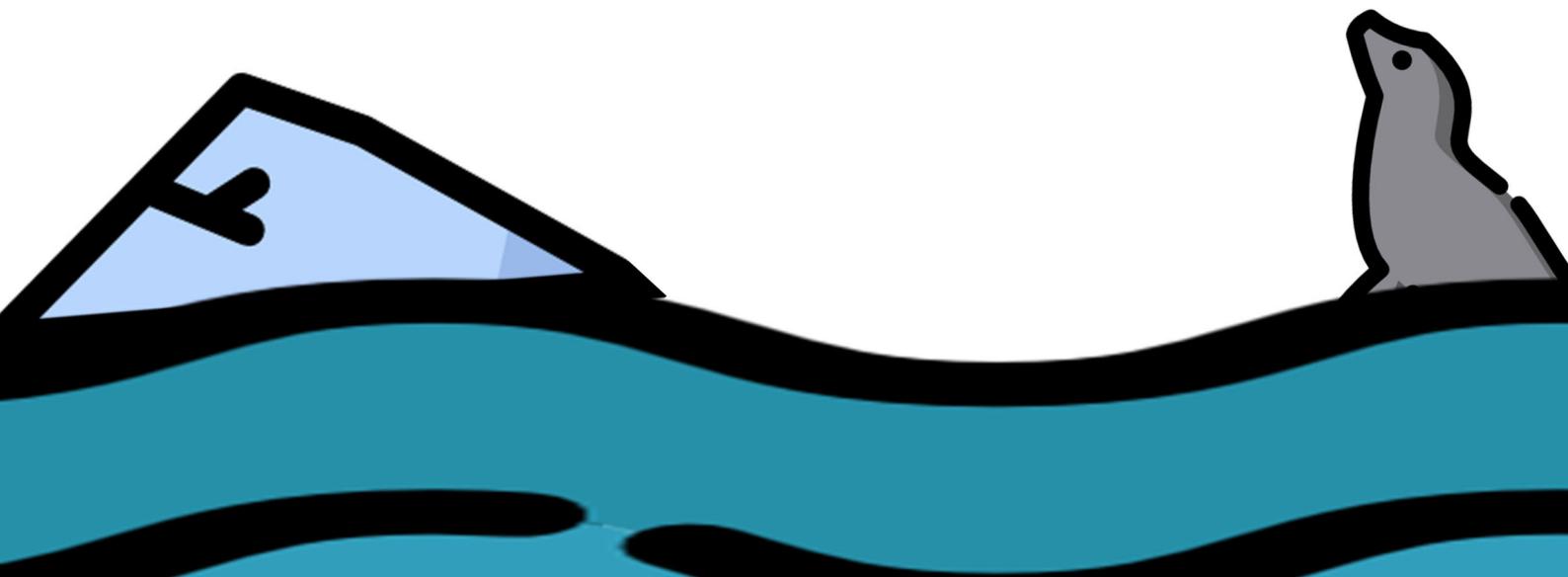
เมื่อเวลา 19.15 น. สมเด็จพระอวิริยาศากตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปรินายก สมเด็จพระราชาคณะ พระบรมวงศ์ พระประมุข พระมุข พระราชนครรัตน์และผู้แทนรัฐบาลต่างประเทศ ประธานองค์มนตรี นายกรัฐมนตรี องค์มนตรี อดีตนายกรัฐมนตรี ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจสอบแผ่นดิน ประธานกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ คณะรัฐมนตรี คณะทูตานุทูต ผู้นำศาสนา ทวยอยขึ้นถวายพระเพลิงพระบรมศพตามลำดับ

ที่มา : ข่าวสด วันที่ 26 ตุลาคม 2560

ตอนที่ ๒ จงนำคำยืมภาษาบาลี-สันสกฤตที่ปรากฏในตอนที่ ๑ มาเติมลงในช่องว่าง พร้อมทั้งระบุว่าเป็นคำยืมที่มาจากภาษาบาลีหรือภาษาสันสกฤต

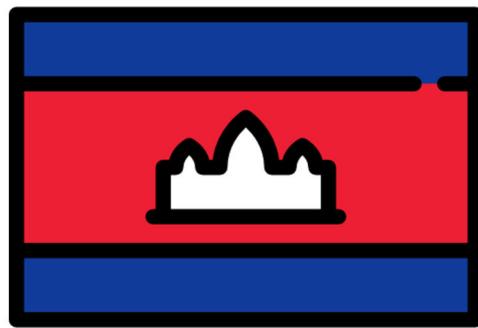
๑.	มาจากภาษา
๒.	มาจากภาษา
๓.	มาจากภาษา
๔.	มาจากภาษา
๕.	มาจากภาษา
๖.	มาจากภาษา
๗.	มาจากภาษา
๘.	มาจากภาษา
๙.	มาจากภาษา
๑๐.	มาจากภาษา
๑๑.	มาจากภาษา
๑๒.	มาจากภาษา
๑๓.	มาจากภาษา
๑๔.	มาจากภาษา
๑๕.	มาจากภาษา
๑๖.	มาจากภาษา
๑๗.	มาจากภาษา
๑๘.	มาจากภาษา
๑๙.	มาจากภาษา
๒๐.	มาจากภาษา

บทที่ ๗

คำยืมจากภาษาเบม

คำยืมภาษาเบมรในภาษาไทย

ภาษาเขมรในภาษาไทย

ภาษาเขมรเป็นภาษาคำโดยดั้ง จัดอยู่ในตระกูลมอญ - เขมร

ไทยกับเขมรมีความสัมพันธ์กันมาเป็นเวลาอันยาวนาน จึงทำให้มีการหยิบยกคำภาษาของกันและกัน ไทยยึดคำภาษาเขมรมาใช้เป็นจำนวนมาก

คำเขมรเข้าสู่ภาษาไทยโดยทางการเมือง ทางวัฒนธรรมและทาง ภูมิศาสตร์ เรา�ึดคำเขมรมาใช้โดย การทับศัพท์ ทับศัพท์เสียงเปลี่ยนไป และเปลี่ยน เสียงเปลี่ยนความหมาย

วิธีสังเกตคำเขมร

๑. คำเขมรที่เป็นคำโดยดั้งเหมือนคำไทยก็มี แต่เป็นคำที่เป็นคำศัพท์ คือ มีความหมายเข้าใจยาก ต้องแปล เช่น

อวย	แปลว่า	ให้	แก้	แปลว่า	พระจันทร์
ໄດ	แปลว่า	มีอ	เลิก	แปลว่า	ยก
ແສະ	แปลว่า	ม້າ	ມານ	แปลว่า	ມີ
ຖຸລ	แปลว่า	ບອກ	ບາຍ	แปลว่า	ຂ້າວ

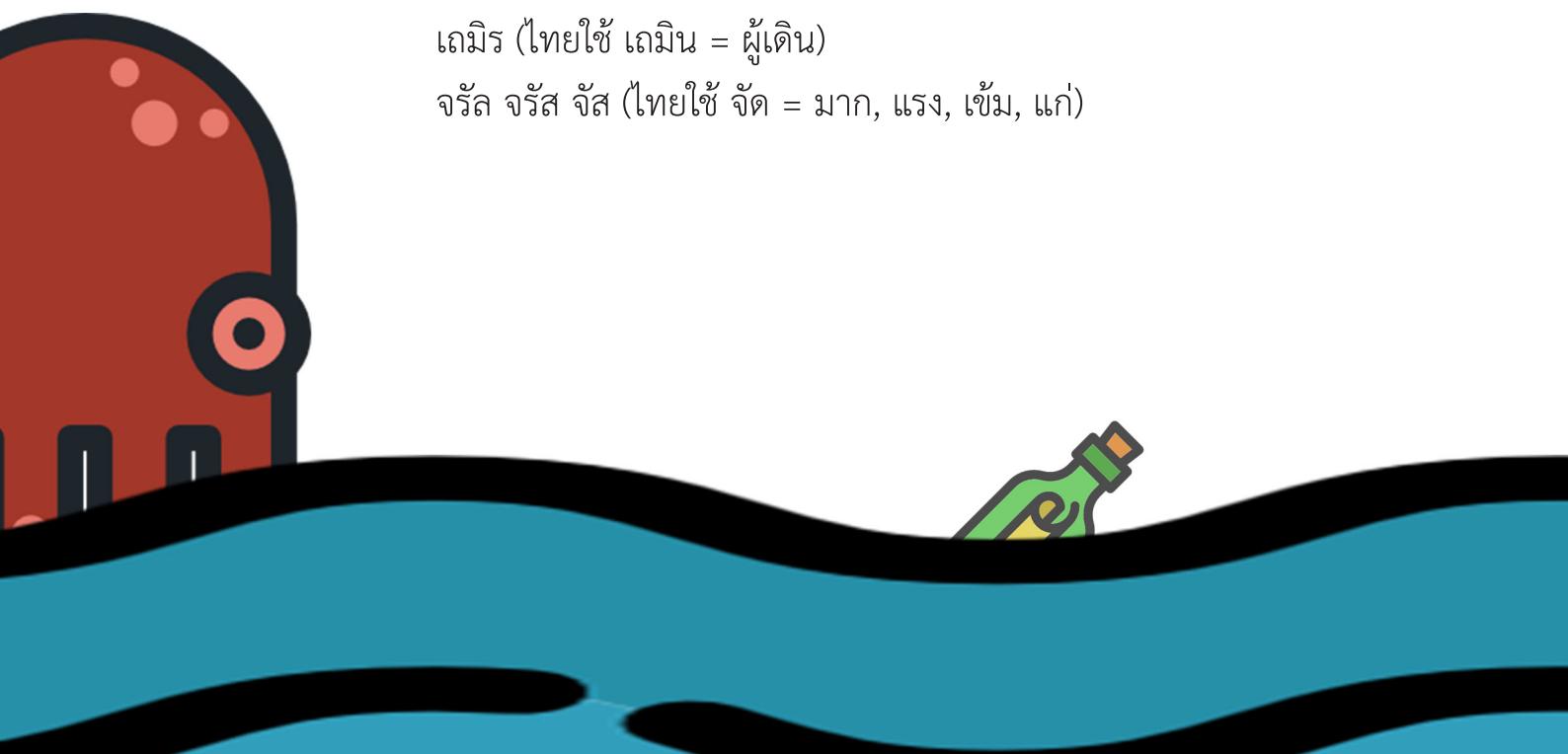
๓. คำเขมรมักสะกดด้วยตัว ຈ ុ រ ត ស เช่น

សេច្ចាគ

เจរិយា

កេមិរ (ไทยใช้ កេមិន = ផ្សេងៗ)

ជរិត ជរិត ជំត (ไทยใช้ ចំណាំ = มาก, แรง, เข้ม, แก)

๔. คำเขมรมักเป็นคำแผลง เช่น

ข แผลงเป็น กระ เช่น ขาด เป็น กระดาน, ของ กะ เป็น กระจะก
ผ แผลงเป็น ประ เช่น ผสม เป็น ประสม, ผญู เป็น ประญู
ประ แผลงเป็น บຮ เช่น ประทม เป็น บรรทม, ประจຸ เป็น บรรຈຸ, ประຈົ
เป็น บรรຈ

៥. การสร้างคำโดยการเติมหน่วยคำเข้าข้างหน้าคำเดิม ทำให้คำเดิมพยางค์เดียวเป็น
คำใหม่ ๒ พยางค์ เรียกว่าการลงอุปสรรค(คำมาที่เติมด้านหน้า) บ (บัง,บัน,บำ) เช่น
ເພີ້ມ ເປັນ ບຳເພີ້ມ

เมื่อ บໍ อยู่หน้าวรรณคปະ อ่านว่า “ບໍາ” เช่น ບຳບັດ ບຳເພີ້ມ ບຳບວງ
ເກີດ ເປັນ ບັງເກີດ

เมื่อ ບໍ อยู่หน้าวรรณคະ หรือ ເສຍວັນຈະ อ่านว่า “ບັງ” เช่น ບັງຄມ ບັງເກີດ
ບັງອາຈ

โดย เป็น ບັນໂດຍ

เมื่อ ບໍ อยู่หน้าวรรณคຕະ อ่านว่า “ບັນ” เช่น ບັນດາລ ບັນໂດຍ ບັນເດີນ

៦. การสร้างคำโดยการเติมหน่วยคำเข้ากลาง คำหลัก ทำให้คำเดิมพยางค์เดียว เป็น
คำใหม่ ๒ พยางค์เรียกการลงอาຄມ

การลง ា ນ เช่น ຈົ ເປັນ ຈຳນາງ, ທາຍ ເປັນ ທຳນາຍ, ອາຍ ເປັນ ອຳນາຍ
การเติม ា ເປັນ ກຣາບ ເປັນ ກຣາບ, ຕຽວ ເປັນ ຕິຽວຈ, ເປົວ ເປັນ ບຳເຮອ
การเปลี่ยน ຂ ເປັນ ກ ເປັນ ລື ເປັນ ຈ ເປັນ ຜັນ ເປັນ ຈັ້ງທັນ, ແຫັງ ເປັນ

ກຳແຫງ

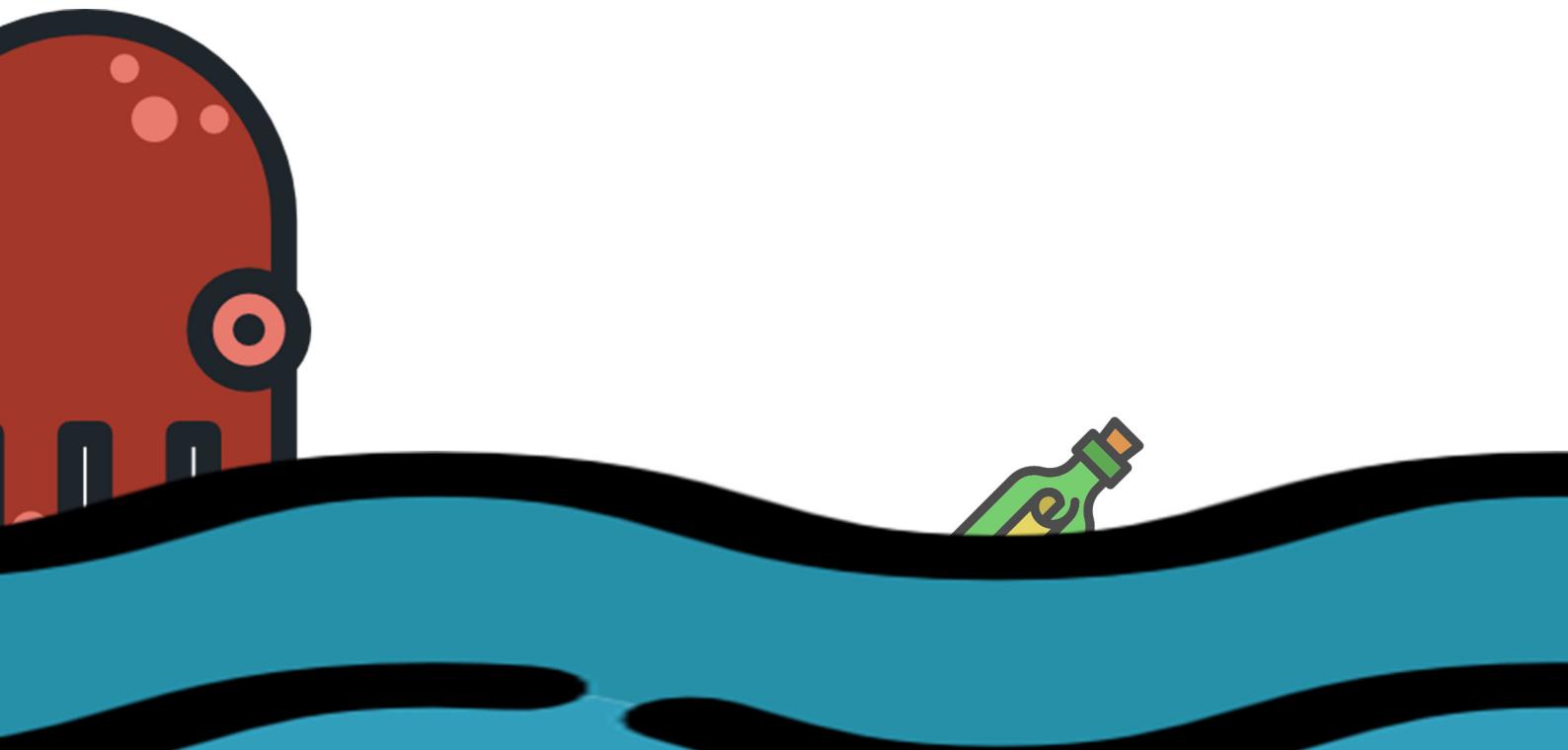

๗. คำที่มี ๒ พยางค์ มีลักษณะเหมือนอักษรนำและอักษรควบของไทย เช่น
ແຂນງ ຈມູກ ຂນໍາ (ປີ)
ໄພຣ ກຣະບ່ອ ອລອງ
ຂລັງ ເສວຍ ຂລາດ

๘. คำ ๒ พยางค์ ที่ขึ้นต้นด้วย คำ กຳ ຈຳ ດຳ ຕຳ ທຳ และสามารถ แผลงเป็นตัวอื่น
ໄດ້ ນັກເປັນຄຳເຂມຣ ເຊັ່ນ

ກຳຮັບ (ຮຽບ)	ກຳເນີດ (ເກີດ)	ຈຳໜ່າຍ (ຈ່າຍ)
ຈຳແນກ (ແຈກ)	ຈຳນາງ (ຈາງ)	ດຳເນີນ (ເດີນ)
ດຳກີ (ຕົກ)	ຕຳຮວຈ (ຕຽວຈ)	ທຳນັບ (ທັບ)

แบบฝึกหัด

ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่มาจากการภาษาเขมรจากข้อความต่อไปนี้

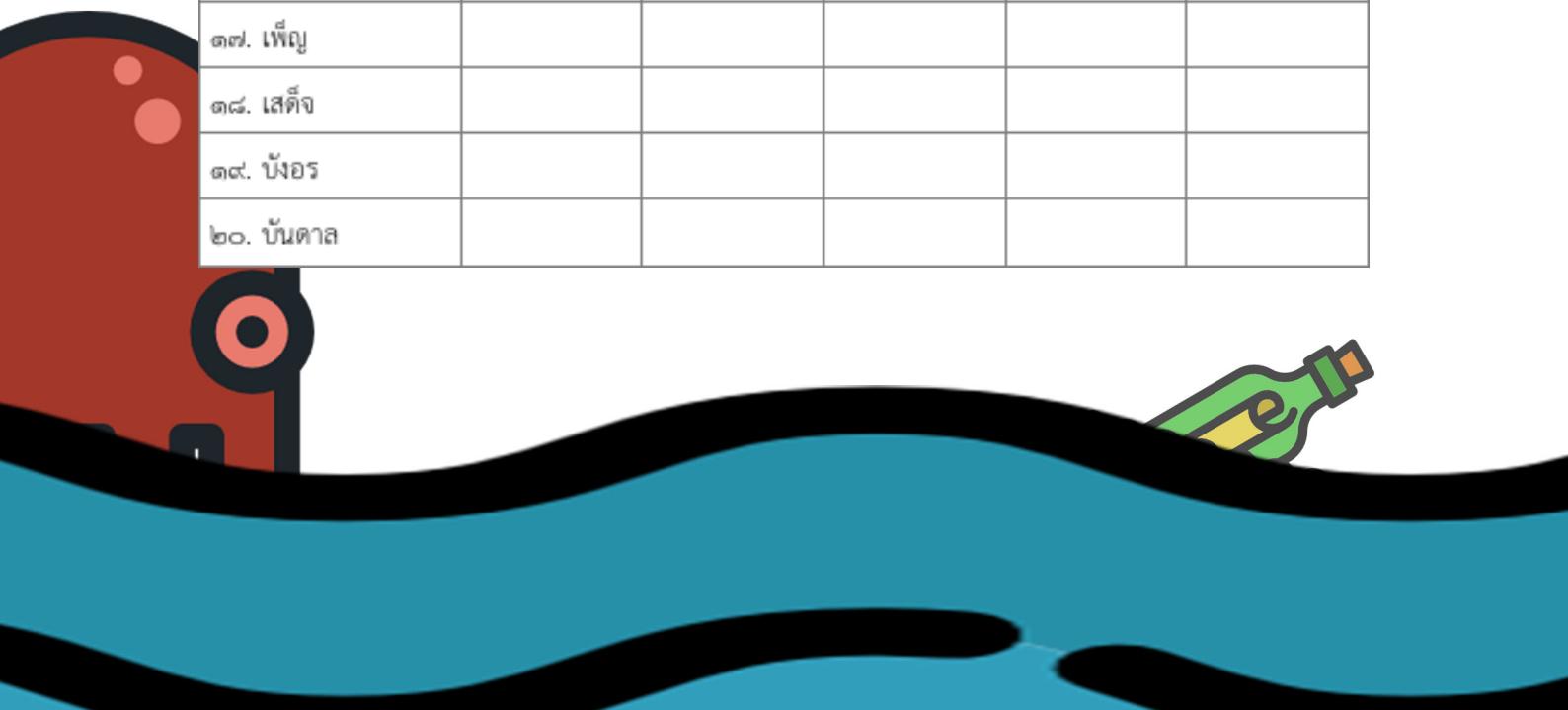
“เด็กหญิงบังอร ออกเดินทางไปเที่ยวทะเลโดยทางรถไฟ ระหว่างทางเด็กหญิงบังอรได้ชมทัศนียภาพสองข้างทาง อันเป็นทุ่งนาที่มีต้นตาลโتنดขึ้นอยู่ประปราย โดยในระหว่างทางเกิดเหตุการณ์พานบันดาลให้ลมพัดแรง จนทำให้กระดานวาดภาพของวันเพ็ญเพื่อของบังอรปลิวหายไป รถไฟออกเดินทางท่ามกลางพายุจนมาถึงสถานีรถไฟ บังอรเดินไปที่แผ่นกษาวยตัวรถโดยสารประจำทาง และเดินทางต่อไปกับวันเพ็ญเพื่อนของเรือที่สูมกระໂປຣສີແດງສດໃສ”

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องตารางหลังคำที่กำหนดให้โดยพิจารณาให้สัมพันธ์กับลักษณะของคำ

คำ	ลักษณะ				
	คำโดย	ควบกล้ำ	คำแผลง	อักษรนำ	อื่นๆ
๑. โคลง					
๒. ทุ่ม					
๓. เก็ต					
๔. สนิม					
๕. ฉลาด					
๖. กระปรง					
๗. คำรัส					
๘. โลก					
๙. โคนค					
๑๐. ก้ารำบ					
๑๑. กระดาน					
๑๒. บำบัด					
๑๓. แผนก					
๑๔. เนพาะ					
๑๕. ศรีษะ					
๑๖. ปราราม					
๑๗. เพียง					
๑๘. เสื้อเชิญ					
๑๙. บังเอิร					
๒๐. บันดาล					

USS นานาชาติ

วีไลศักดิ์ กิ่งคำ. (2556). ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). หนังสือเรียนรายวิชา พื้นฐาน ภาษาไทย วิธีภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพฯ บรรจุ พั้นธุเมธ. (2551). ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จันจิรา จิตตะวิริยะพงษ์. (2546). อิทธิพลภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.

